

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec . . . " 2-20
 za Nemčijo celoletno . . . " 28.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V upravi prejemaj mesečno . . . 1-70
Sobotna izdaja:
 za celo leto . . . " 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

== Inserati: ==
 Enostopna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . " 15 "
 za trikrat . . . " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznanila, zahvale, smrtnice itd.:
 enostopna pettivrsta po 2) vin.
Poslano:
 enostopna pettivrsta po 40 vin.
 Izbaja vsak dan, izvenredni ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vožni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisati se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. ==

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 pošne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

+ Franc Ferdinand.

Danes popoldne tone v večnost leto, odkar ni več Franca Ferdinanda. Z blago svojo Zofijo je prelil kot mučenec kri za Avstrijo.

Največji Avstrijec je bil umorjen; ni mu bilo dano pogledati v bodočo deželo svojih načrtov in težkega dela in skrbi; predno je stopil v svojo državo: vsem narodom pravično in zadovoljno Avstrijo, mu je bilo vzeto življenje. Umorili so ga, ker je hotel osrečiti svoje narode in jih storiti nepremagljive. Toda zadnji dihi plemenitega ranjkega in njegovo srce je prešlo z elementarno silo v srca vseh avstrijskih narodov in sedaj živi Franc Ferdinand in njegov življenjski načrt v njegovih narodih, ki že enajst mesecev na prostranih bojiščih kujejo in ustvarjajo Avstrijo Franca Ferdinanda.

Kako ga je ljubilo jugoslovansko ljudstvo! Ni čuda, kjer naše slovensko in hrvatsko ljudstvo čuti pravico in ljubezen, tam vzljubi z vso bogato in zvesto dušo in srcem. Franc Ferdinand je bil upanje Jugoslovancov. Bil je tisti princ in bodoči vladar, ki si ni dal narekati sodbe o nas od kakih virov, hodil je po naši domovini, sinja naša Adria mu je bila domačija, spoznaval je naš narod na njegovi rodni zemlji in videl mu je dušo in ker je bil mož, je rekel: »To zdravo, dobro, cesarju skozi in skozi zvesto ljudstvo.« Franc Ferdinand je spoznal, da je temelj in bodočnost Avstrije Adria in zemlja ob nji in da stoji na tej zemlji ob morju ljudstvo, pravi in zvesti stražar Avstrije. Zato je na slovenski zemlji, v Miramaru na morski skali rekel: »Ko bom jaz cesar, dobijo Hrvati svojo pravico.«

Naravno je bilo, da je bila med Francem Ferdinandom in nami taka tesna zveza in srčna edinstvo. On, globoko veren katoličan, je imel tu doli na jugu ravno tako globokoveren hrvatsko-slovenski narod, oba sta imela veliko in neomajno vero v novo, na znotraj in zunaj veliko Avstrijo, oba sta videla že davno pravega sovražnika onstran Soče, oba sta imela enako ljubezen do skupne in ože jugoslovanske domovine. Kako je zadnje leto in dan izpričalo in potrdilo njuno naziranje! Franca Ferdinanda ni več, toda njegov načrt in duh živi in njegov jugoslovanski narod v Galiciji in ob Soči molče, s trpljenjem in smrtjo išče življenja Avstriji Franca Ferdinanda.

Ko so vozili mrtvo truplo plemenitega moža po slovenski domovini, je slovensko ljudstvo stalo ob progi, trosilo mu je rože na zadnjo pot, molilo zanj in ko so naše oči gledale na njegovo rakev, tedaj je pre-

hajala njegova duša v srca našega naroda in takrat je naša domovina od morja do Št. Ilje prisegla večno zvestobo njemu in njegovim življenjskim nalogom.

Ferdinandov načrt je zato tako jasen in velik, ker odgovarja bistvu in namenu Avstrije in le vsled tega je razumljiva naša še vedno neomajna vera v bodočo resničnost, odhod izvira čudovita moč in junaštvo avstrijskih Jugoslovancov.

Na tisoče življenj smo dali v tej vojski za Ferdinandovo ljubezen in našo nado, milijon jugoslovanskih vojakov je še v boju, ki ne morejo prej iz boja, dokler mrtvemu Francu Ferdinandu ne oživi njegov in naš ideal.

Franc Ferdinand, Tvoj testament je našel zveste dediče in borilce na jugu.

× × ×

Dunaj, 26. junija. Uradna »Wiener Abendpost« piše: Preteklo bo leto od nesrečnega dne, ko je nadvojvoda Franc Ferdinand s svojo prejasno soprogo vojvodinjo Zofijo Hohenberško padel kot žrtev zločinke roke. Zvesto in prisrčno združena kakor v življenju, sta skupaj umrla kot mučenca za domovino, katero se je hotelo zadeti z njihovo smrtjo. Kar se je pod visom groznega dogodka le slabotno oglašalo v zavesti, je postalo nato čista gotovost. Sarajevski umor ni bilo samo dalo zapeljanih morilcev, sledi zločina so kazale na južno sosednjo državo, katero je nekdo večji in močnejši zlorabljal za napadalca proti monarhiji. Nadaljnji dogodki so odkrili veliko zaroto proti osrednjima evropskima velesilama, kateri se je hotelo oropati njune samoodločitve, sadov poštenega dela in ju ukloniti pod jarem sovražnikov obeh. Izbruhnil je svetoven požar, kakor ga človeštvo še ni videlo. Sramotno umorjenemu cesarskemu princu je svetila mrtvaška baklja, kakor dozda še nobenemu smrtniku. Avstrijska armada pa, s katero je Franca Ferdinanda vezala vsaka vez srca, mu je povrnila ljubezen z ljubeznijo in je njegovim manom pripravila častno slavlje. Kar so dosedaj storile habsburške armade in naša mlada mornarica, je obenem ena sama toplja zahvala cesarskemu princu, kajti on je pravočasno spoznal nevarnosti, ki so prežale na osrednjo silo. Jasno mu je bilo, da monarhija nima večje in resnejše dolžnosti, kakor svojo brambno moč spraviti na najvišjo stopnjo popolnosti. On je pa tudi skalnato trdno veroval, da je naša armada zmožna največjih dejanj. Nadvojvoda Franc Ferdinand je bil voditelj ljudi, ki hodijo pokonci, trdno in z zaupanjem, zaupal je v silo domovine in njene bodočnosti, vedel je, da je ta v viharjih preizkušena stara država s svojo neskončno obilico sil in ta-

lentov močna dovolj, da se ubrani svojih sovražnikov, da ostane utrjena bramba prava in pravosti v Evropi in da sledi najvišjim ciljem. To vero ranjkega so vojni dogodki čudovito potrdili in zato so junaška dejanja naše armade veliko slavlje njegovemu spominu. Skoro se zdi, da je bil namen genija zgodovine, da je bil malo dni pred 28. junijem, ki je posvečen mučencu naše pravične stvari, Lvov iztrgan iz rok carjevih čet. Lvov prost, to je pomenjalo, da se je premoč navadne množice klaverno razbila na prevladujočem duhu, na požrtvovalni ljubezni, na vzvišenem junaštvu naših in zavezniških nemških borilcev. Junaška pesem, ki gre od vpada ruskih milijonskih armad do slavne osvoboditve Lvova, vse pravično, kar smo v zadnjih mesecih doživeli, vse poje obenem slavo plemenitemu ranjkemu, ki ni nikdar dvomil nad silo domovine in ki je v svojem delokrogu vse storil, da bo pripravljena za uro odločitve. Njegov spomin naj nam bo tedaj drag za vse čase. Nikdar ne pozabimo mučenca, ki je za svojo domovino pretrpel bridko smrt in čegar življenjsko delo se je sedaj tako veličastno izkazalo. Če njegov duh iz blaženih višav gleda doli na nas, tedaj bo videl slavno prerojenje habsburške monarhije. Prisrčno zbrani okoli svojega ljubljenegega cesarja in kralja in previsoke vladarske hiše bodo narodi države doživeli novo slavo in novo srečo.

Papežev interview.

Katoliška »Correspondenza« izjavlja, da se je omenjeni razgovor res vršil in sicer je v glavnem pravilno objavljen, čeravno ne v vseh podrobnostih. Papež je hotel pravzaprav povedati dve stvari: V Franciji napačno sodijo sveto stolico. Papež lahko izreče samo splošen protest, ne pa posameznih obtožnic. Kar eni trdijo, drugi zanikajo. Sedaj se še ne da spoznati, kje je resnica. Drugič je pa hotel sv. Oče ugotoviti, da leže pomanjkljivosti garancijskega zakona v zakonu samem, ne pa v pomanjkanju dobre volje vladajočih oseb, ki so vedno kazale svoje prijateljsko mišljenje.

Izrecno se je tudi sv. oče pritožil, da je italijanska cenzura zlomila pečate in odprla dve pismi na Vatikan. Eno teh pism je bilo naslovljeno na vatikansko »poenitentiario«, na urad, ki ima v rokah spovedne zadeve in dis . . . , tedaj stvari silno intimnega in delikatnega značaja, kjer so ljudje najbolj občutljivi. Če posvetna roka laškega cenzorja odpira pisma s tako nežno vsebino, potem se verniki res ne bodo mogli z zaupanjem obračati v Rim.

Italijansko vlado so papeževe besede silno zbudile in uradno sedaj razglasa, da se je od začetka vojne z vso strogo natančnostjo trudila, da more papež prav svobodno občeati z verniki. Svoji cenzuri je naročila, da naj takoj vsa pisma na papeža, cerkvene kongregacije »poenitentiario« in v zadevah »svete službe« takoj pošlje na naslovno mesto. Med stotinami vsakdanjih vatikanskih pisem se je po pomoti odprlo dvoje pisem, eno na državno tajništvo, drugo na »poenitentiario«. Pisma pa niso prišla iz tujine, ampak iz italijanske vojne zone. Vlada je cenzuri v tej zoni naročila, naj vsa cerkvena pisma takoj prosto pasira. Pisma sv. Stolice v Avstrijo se je z vso vestnostjo poslala preko Švice in nosijo tudi pečat »Zürich«. Prišli sta pa nazaj dve z opombo: »Nazaj, ker iz dežele v vojni.« Če so tedaj zveze med sv. Stolicco in Avstrijo pretrgane ali otežkočene, je napaka samo pri Avstriji. — Tako vali italijanska vlada krivdo iz svojih ram.

»Osservatore Romano« ne zanika razgovora, toda mu pristavlja še bolj splošne opombe. Sv. Stolica je odgovorna samo za uradne izjave, katere so bile od okrožnice 1. novembra že večkrat podane in te jasno izražajo mnenje sv. Očeta. Vsa druga poročila so netočna, časih kar očitno.

Naš korespondenčni urad poroča iz Lugana: Papeževe izjave uredniku Satapié od pariške »Liberta« še niso dementirane. Pač pa je nasprotno gotovo, da mu je osebno znani kardinal državni tajnik Gaspari pripomogel do te avdijence, ki jo je tudi »Osservatore Romano« zabeležil, in da je smel predložiti sv. Očetu vprašanja, ki so bila že prej predložena in sprejeta.

Rimska cenzura je smatrala za potrebno, da popolnoma prepove prinesiti ali razlagati ta razgovor: najbrže zato, da zabrani reakijo v besedah in dejanjih od strani rimskega prebivalstva, ki bi bila nov drastičen dokaz za negotovost in nečast papeževega položaja.

Italijansko časopisje je zelo nezadovoljno vsled teh izjav, ker Vatikan ni zanikal papeževih izjav o vojnih grozovitostih. Položaj se je zelo poostiril, ker so tako strašno razdrte sanje o nacionalnem papežu. »Corriere della Sera« zopet odločno zahteva, da Vatikan dementira svojo izjavo, ker vendar ne gre, da bi papež kot Italijan svoje morebitne nezadovoljnosti z Italijo razlagal Francozom. Papež, ki je svoj čas priporočal nevtralnosti Italije pri svojih italijanskih prijateljih in listih, se obnašal kot tuja, skoro so-

LISTEK.

pri Gradiški.

Iz nižine, po kateri teče Soča, kakih deset do petnajst kilometrov od italijanske meje proti morju, se dviga jo nedaleč od idiličnega mesteca Gradiške blizu vzhodnega brega Soče kot zadnji gorski razrastki višine šentmihelske in šentmartinske do srednje visokosti (približno 200 m) ter prehajajo potem v nizkih gričih polagoma v ravino. Ob teh holmeih se vije tir južne železnice iz Gorice nizdol proti Tržiču.

Nad Gradiško, ki s svojim starim gradom in svojimi zvoniki liki lahne mu dihu ob desnem nabrežju vstaja iz bujne planjave tvori Vipavska dolina nekako ločilnico med Trnovsko planoto in Hrušico z Nanosom na levi strani in na drugi med Krasom, ki posega kakor klin od Čičarije mimo Trsta in Tržiča v severozapadni smeri ter podaja roko razrastkom Idrijskega pogorja in končnemu gričevju in ravniciami ter dolinčam Julijskih alp.

Z vrhov pri Št. Mihelu in Št. Martinu vidiš daleč po ravani preko Soče

v Strassoldo in Červinjan ter starodavni Oglej, in preko teh mest do italijanske meje, čez katero se vale sovražne pehotne kolone, italijanska konjica in topništvo, v smeri proti Tržiču, Gradiški in Gorici.

Nekdanja trdnjava Gradiška je že davno porušena, na mestu, kjer so bile svoj čas utrdbe, je sedaj krasen javen vrt s prelepo rotundo.

vojni poizvedovalci so dognali, da nameravajo Italijani prve večje sunke proti Soči poskusiti prihodnjo noč. V avstrijskem taboru, med pehoto, ki leži v utrjenih strelskih jarkih nizdol ob Soči in razpolaga z zadostnim številom strojnih pušk, je vladal svečan mir, grobna tihota. Noben šum, noben

gibljej ni izdajal pozornih straž, nič ni kazalo, da baterije po vrhovih čakajo le znamenja, da pridirjajoče sovražniške zbrobe. Celo italijanskim letalom, ki so čez dan iskala avstrijske postojanke, se ni posrečilo, da bi več zapazila kakor strelske jarke ob Soči, v katerih so si avstrijski pešci: Hrvatje in Slovenci, Ogri in Nemci veselo kratili čas, radostno uživali menažo ter prepevali domoljubne pesmi.

Svetli večer je padel na ravan in krvavo je zažarelo zapadno obzorje. Krog in krog tihota kakor za časa popolnega mira. Nobena reč ni oznanjala, kakšen vihar nam prinese bližnja noč, vihar, ki bo daleč prekašal vse, kar se je doslej na polju vojne tehnike doživelo.

Tudi tam je bilo vse mirno; toda ota je tišina pred nevihto, kajti z napeto pozornostjo je vse pričakovalo, kdaj se priplazi Lahi, da se jim pokaže, kaj se pravi avstrijskega dvoglavca orla zavratno, iz zasede in potuhnjeno napasti.

Na severnem in severozapadnem obzorju so se zažareli z večnim snegom pokriti gorski velikani v krasnem večernem sijju, potem se je zmračilo in noč je padala na široko krajino.

In iz temnega zapada se je začelo plaziti in riti naprej, bližje, vedno bližje, sprva v širokih kolonah, potem v ločenih strelskih šesterostopih — vsega več kakor divizija italijanske pehote, ob bokih pa konjenica.

Potem so počili iz laških težkih topov, ki so bili nameščeni za pehotnimi črtami in so imeli naskok pehote pripraviti, prvi strel.

Avstrijske baterije so še vedno molčale; zdelo se je, kakor da bi smatralo zdaj še za nevredno odgovarjati na besno rezanje prihuljene trope. Kakor osupnjeni so obmolknili tudi laški topovi. Lahi so pač mislili, da bodo naše baterije, ko laška artiljerija prvokrat zagrmí, takoj odgovorile ter se izdale, kje stoje. Molk italijanskih topov je trajal skoro četrt ure, dokaz, kako osupnjen in zmeden je bil štab, ki je vodil napad.

Končno so laški topovi vendar zopet zagrmeli in kakor v naskoku so pridrveli proti strugi Soče pehotni oddelki, ki so se sedaj čutili varne, in podcenjujoče našo silo, mislili, da pridejo čez Sočo kar igraje. Pred krili in na straneh je pridirjala konjenica, ki je nameravala naše strelske jarke kar preskočiti. Italijanski topovi pa so rjovedi kakor iz pekla v temno noč: na

vražna moč, ki se drzne poseči v italijanske interese in vprašanja vesti. —

Papež je izrekel tudi svojo bojazen glede položaja v Rimu, kjer se vedno nekaj kuha, in je imenoval rimsko ljudstvo za najbolj veteranski narod sveta (il piu mobile popolo della terra), o katerem se ne vé, kako se bo obnašal pri zmagi ali pri porazu. List pričakuje, da bo papež te izjave prav kmalu zanikal, če ne, ga bodo k temu prisilili. Zgoraj navedena izjava »Osservatore Romano« »Corriera« ni zadovoljila in zato zahteva še v hujših besedah, da papež prekliče.

Francosko časopisje je tudi pobito in pravi, da je bilo politično nespametno objaviti razgovor. Klerikalna »Liberte« je hotela kaznovati vlado, ki je odpravila poslaništvo pri papežu. Namestu (ali pa poleg tega, op. ur.) tega pa je omajala vero ljudstva, ki pravi, da je statistika o nemških grozovitostih gotovo prenapeta. Ljudstvo gotovo bolj veruje papežu, nego svojim politikom.

»L' Information« piše: »Republikanci so strašno neljubo presenečeni.« Nekaj katoliških listov prinaša samo posamezne iznimke. »Matin« in »Echo« sicer cel razgovor, a brez opomb. »Temps« pa piše: »Gotovo se papež boji italijanske revolucije, ki bi mu vzela njegovo staro zavetišče. Za papeža bi bilo boljše, da nima posvetne posesti, potem bi bolj prosto sodil.« »Temps« grozi, da bo Italija morala iz ozir na svojo suvereniteto odkloniti papeža, če bi hotel kasneje posredovati za mir. — Najhujše divja radikalno časopisje.

Iz Lvova.

Sprejem avstrijskih čet.

Lvovska »Gazeta Codzienna« 23. junija v uvodnem članku z navdušenimi besedami izraža svoje veselje ob osvoboditvi Lvova ter opisuje sprejem avstrijskih čet. Najprej so prišle prednje straže avstrijskih ulancev in ogrskih huzarjev. Prednje straže so obsipali s cveticami, pešce pa so na trgu dvignili na rame in jih spremili v mestno hišo, kjer jih je pristrčno pozdravil mestni zastop s prof. Clamaczem na čelu. Na mestni hiši so izobesili poljske, avstrijske in mestne zastave. Meščanstvo so zastave pozdravili z gromovitim ploščanjem. Zbralo se je mnogo mladine, ki je zapela avstrijsko himno ob spremljanju tisočere množice. Potem so zapeli pesem poljskih legij. Ko so prišle prve avstrijske predstraže pred mestno hišo, je zavladalo veselje, ki ga je težko popisati. Vse se je gnetlo okoli vojakov; obsipali so jih s cvetjem in jih objemali.

Popoldne so prišli večji oddelki avstrijskih čet. Meščanstvo jih je navdušeno pozdravljalo. Bilo je mnogo ginjažev prizorov. Otroci so pozdravljali svoje očete, matere svoje sinove.

Požari.

V ponedeljek 21. junija so umikajoči se Rusi zažgali kolodvor, krasno dragoceno delo modernega stavbarstva; stal je 16 milijonov kron. Tisoči ljudstva so šli gledat strašne prizore. Zgorela so skladišča, vagoni, lope za lokomotive in delavnice. Vse je v plamenu. Lvovska sodrga je prišla iz svojih skrivališč in začela pleniti okoli kolodvora.

Od krasnih stavb so ostale le še gole stene in razvaline. Le glavno kolodvorsko poslopje še stoji. Trdna stavba se je upirala dinamitu, s katerim so jo skušali razdejati. Sosednja poslopja, pošta in stanovanja uradnikov so uničena in oropana.

Strašni prizori.

Lvovski »Nowy Wiek« poroča, da so v nedeljo 20. junija na glavnem trgu oro-

slepo, brez cilja in smotra so streljali na široko polje za Sočo; tuintam so razrili kakšno njivo, izkopali po travnikih in dobravah kako jamo, druge škode ni bilo.

Ta peklenški šunder pa so še ojačili pehotni strelji in nepotrebne salve bersaljerov, ki so municijo potratno razsipali. Vse je bilo bolj podobno slovesnemu patosu laških gledališč kakor pa bojnemu napadu. V ta hrušč in trušč pa zagrmel nenadoma avstrijske baterije

zaragiljajo naenkrat strojne puške avstrijskih strojnopuškinih oddelkov ter zaprasketa tudi nagli ogenj avstroogrskih pehote iz strelskih jarkov.

Celi škadroni italijanske konjenice, ki so odpredaj jezdili k naskoku, so se zgrudili pod uničujočim ognjem, v italijanski infanteriji je nastal nered; le bersaljerji so se držali, ker so bili naprej spoznali nevarnost naskoka in si poiskali kritij.

Italijanska pehotna divizija bi bila malodane ob prvem udaru strahopetno pobegnila, da niso častniki nastopili z vso odločnostjo ter spravili zopet nekaj reda v njene vrste.

Tako so laške kolone zopet priče napada na avstrijske čete, a bil je kajpada brezuspešen.

pali 30 trgovin. Razbili so tudi zaloge alkohola, ki je potem razvnel najdivjeje instinkte poulične druhali. Vojaški gubernator je 51 oseb zaradi ropanja obsodil na smrt; obsodbe so takoj izvršili.

V ponedeljek so bile vse trgovine zaprte. Grmenje topov je utihnilo. Od kolodvora sem so se valili oblaki dima.

Okoli poldneva (21. junija) so se zopet oglasili topovi in strojne puške. V terek je bilo grmenje topov še strašnejše. Na vseh straneh se je valil dim, dvigali so se ognjeni stebri. Gorele so vojašnice, glavna pošta in kolodvor.

V terek zjutraj so z vseh poslopij odstranili ruske zastave. Ob devetih se je v avtomobilu odpeljal ruski gubernator Šeremetov. Okoli desete ure so se umaknili ruski orožniki na konjih. Napetost je prišla do vrhunca. Lvov je pričakoval vhoda avstrijskih čet, ki so popoldne prikorkale v mesto.

Po odhodu Rusov.

Razbiti oddelki zadnjih ruskih čet so se deloma vdajali, deloma so se branili in iz maščevanja streljali civiliste. Rusi so v Lvovu pustili okoli 500 svojih invalidov.

V mestu se je skrivalo nekoliko tisoč preoblečenih avstrijskih ujetnikov, ki so ob raznih prilikah ušli ruskim stražam ter se v civilni obleki skrivali v mestu. Meščani so jih skrivaj podpirali.

Pred svojim odhodom so Rusi v Kijev odpeljali mestnega načelnika Rutovskega, podnačelnika, več mestnih svetovalcev, vsučiliškega rektorja dr. Becka, superiorja jezuitov P. Sopucha, več sodnih svetnikov, uradnikov in odličnejših zastopnikov inteligence.

Zadnji dnevi Rusov v Lvovu.

»Nowa Reforma« povzema iz lvovskih dnevnikov:

Nekoliko dni pred odhodom Rusov je mestno upravo vodil polkovnik grof Šeremetev; svojo pisarno je imel v namestniški palači. Mestni načelnik dr. Rutowski in oba podnačelnika so na ukaz gubernatorja Šeremeteva dne 20. junija popoldne odpotovali v Kijev, kjer ostanejo pod nadzorstvom tamošnjega mestnega sveta. Vodstvo lvovske mestne uprave je prevzel magistratni ravnatelj Boleslav Ostrowski, ki je skupno z grofom Pininskim še pred odhodom Rusov organiziral meščansko stražo. Sedaj so prišli že avstrijski vojni orožniki in vojna policija.

Zadnja številka ruskega »Lvovskega Vojn. Slova« (organ generalnega štaba) je prinesla novico, da so se Rusi od Grodeka umaknili na lvovsko črto.

Avstrijske čete so v terek zjutraj prišle do lvovskih utrd. Pri okopih so bili hudi bajonetni boji.

Dne 20. in 21. julija je poulična druhal ropala po mestu. Na več krajih so izbruhnili požari, ki so jih zanetili umikajoči se Rusi.

Avstrijske čete v Lvovu.

Neki vojak, ki se je udeležil osvojitve Lvova, pripoveduje v »Nowi Reformi«: Že 21. junija smo upali, da bomo korakali v Lvov. Okrasili smo topove; a Rusi so se še držali. V mesto smo prikorkali v terek popoldne. Ljudje so nas pristrčno pozdravljali, obsipali s cvetjem, obdarovali s cigaretami, čokolado, kruhom, pivom; mnogo žensk je od veselja jokalo. Čudili smo se, ko so nas sredi množic pozdravljali neoboroženi avstrijski vojaki. To so bili vojni ujetniki, ki so v zmešnjavi zadnjih dni ušli ter se skrivali v mestu in okolici. Vmes je bilo nekoliko invalidov, a par tisoč zdravih vojakov.

Splošno je bilo v Lvovu in okolici malo kroj, ker so jih Rusi odpeljali kolikor so mogli.

Z vrhov so se zabliskali žarometi in razsvetljevali italijan. vrste z otrimi, svetlimi stožci luči, avstrijska artiljerija je delovala smotreno in je svoje cilje natančno zadevala, tako da so morali laški topovi drug za drugim obmolkniti; sipala je cele snope razpokajočih šrapnelov v sovražne vrste, ki so se čedalje bolj redčile, dasi so skušale vedno nove rezerve izpopolniti nastale vrzeli.

Kroj, jok in stok težko ranjenih in umirajočih vojakov je napolnil noč, ni bilo več mogoče zadržati laških vrst in kolon; v divjem begu so se razpršili več kakor cela divizija pehote in trije polki kavalrije nazaj proti italijanskim mejam, pustivši orožje, topove, in ranjence; svetili so jim na begu naši žarometi; kropili so jih šrapneli naših baterij in gnala jih je pred seboj naša vriskajoča in ukajoča pehota.

Odločitev je padla, avstrijski dvo-glavi orel je slavil prvo večjo zmago nad laškim verolomstvom.

Zahodno od Lvova so Rusi uničili, kar so mogli, zlasti železniške postaje. Pri Lvovu so imeli silne utrdbe in okope.

V zadnjih bojih so Rusi zelo malo streljali iz topov in strojnih pušk. Na trideset naših topov je bilo komaj po šest ruskih. Ruski municijski vozovi so bili večinoma prazni in municijo so za vsak strel posebej prinašali k topovom.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Odbiti ruski naskoki ob Dnjestrju. — Neviteška ruska zvižaja.

Dunaj, 26. junija. Uradno razglašajo: Vzhodna skupina Pflanzerske armade je med Dnjestrom in Prutom zopet odbila naskok zelo premočnega sovražnika. Med temi boji se je posrečilo sovražniku, da je našo bojno črto na neki točki predril. V več vrstah ponoči korakajoč na napad je prišla najsprednejša sovražna vrsta, ki je bila popolnoma neoborožena in ker je držala visoko roke kvišku v znamenje predaje in zato ni bila obstreljevana, do naše postojanke. Neposredno pred našo postojanko so vrgli Rusi v žepih obleke skrite ročne granate proti našim strelskim jarkom, nakar so naskočile zadaj se nahajajoče sovražne vrste. Došla naša ojačenja so vrgla po težkem boju Ruse iz njih postojank zopet nazaj in so jih več sto ujela. Podnevi in tudi danes ponoči je ponovil sovražnik napade z naskoki na raznih mestih bojne črte. Vsi sunki Rusov so bili odbiti z najtežjimi izgubami za sovražnika. Naša bojna črta je popolnoma neizpremenjena. Honvedski huzarski polk št. 6 in hrvatska deželna bramba sta se v teh bojih posebno odlikovala. Pred ostalo bojno črto Pflanzerske armade je mirno.

Na višinah severnovzhodno od Zurauna in Chodorowa se boji nadaljujejo. Zvezne čete so vzele z naskokom več krajev in so odbile ruske protinapade. Sicer je položaj v Galiciji neizpremenjen.

Na Rusko-Poljskem so se razvili boji na črti Zawichost—Sienno—Ilža.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Novi uspehi naših čet. — Rusi se zopet umikajo na čeli črti. — Böhm-Ermolijeva armada ujela od 21. do 25. junija 71 ruskih častnikov in 14.100 mož ter zaplenila 26 strojnih pušk.

Dunaj, 27. junija. (Kor. ur.) Uradno razglašajo: Pri porazu pri in južno od Lvova so se umaknili Rusi z glavnimi silami v vzhodni smeri nazaj in so se zopet postavili na boj na vrhovih Dawidowke vzhodno od Miklaszowa in pri Jariczowstary z močnimi silami. Na tej bojni črti so naše čete v večdnevni bojih vzele sovražne predpostojanke, se priplazile na razdalje za naskok na sovražne glavne postojanke in so končno na številnih mestih vdrlje v nje. Posebno v odseku pri in južno od Bobrke je bil sovražnik vržen iz skupaj se držedečega kosa bojne črte. Od danes zjutraj nadalje se Rusi zopet na čeli bojni črti umikajo. Tudi severno od Żolkiewa in severno od Rawaruske se umika sovražnik pred zasledujočimi zveznimi četami.

Na zgornjem teku reke Dnjester se nadaljuje boji. Nemške čete so osvojile z naskokom po trdem boju vrhove pri Bukaczowih. Ob doinjem teku reke od Halicza in ob besarabski meji je splošno mirno.

V bojih zadnjih dni je sama armada Böhm-Ermolli od 21. junija do 25. junija ujela 71 častnikov, 14.000 mož in zaplenila 26 strojnih pušk.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Vzete ruske postojanke pri Przaszyszu. — Napredovanje napada pri Dnjestrju.

Berlin, 26. junija. Uradno razglašajo: Južnovzhodno od Oglende (severno od Praszysza) so bile vzete z naskokom ruske postojanke, nad 600 Rusov je bilo ujetih in zaplenjene 4 strojne puške.

Linsingenova armada napreduje z napadom na severnem bregu Dnjestra. Desni breg drži sovražnik še pri Hallczu. Odkar se je pričel napad čez to reko, je ta armada ujela 3500 sovražnikov.

Med Dnjestrom in pokrajino vzhodno od Lvova se sovražnik zasleduje naprej.

Najvišje vojno vodstvo.

Uspeh ob Dnjestrju in ob Rawaruski.

Berlin, 27. junija. Uradno se poroča: Nemške čete so z naskokom vzele vrhove med Bukaczowcami in Chodorowom in so ob zasledovanju došle v okolico Hrehorowa.

Sovražne postojanke severozahodno od Rawaruske so bile vzete, ob tej priliki je bilo ujetih 3300 Rusov in zaplenjenih več strojnih pušk. Tudi tu so se Rusi po-

služevali svoje navade, da bi izvabili z vhitenjem belih robov naše čete k sebi, da bi jih potem postrelili. Te dele ruskih čet smo uničili.

Najvišje vojno vodstvo.

CESARJEVO LASTNOROČNO PISMO GENERALNEMU POLKOVNIKU CONRADU.

Dunaj, 27. junija. (Kor. urad.) Iz vojne častniškega stana se poroča: Njegovo Veličanstvo je načelniku generalnega štaba, generalu pehote Francu baronu Conradu pl. Hötendorfu, najmilostnejše doposlalo sledeče Najvišje lastnoročno pismo:

Ljubi general pehote baron pl. Conrad!

Slavno zavzetje Lvova je uspešen izraz velikopoteznega načrta operacij, ki sta ga izdelali vodstvi zveznih armad in izvedle hbrabe armade.

Ko najhvaležnejše priznavam Vaše tozadevne odlične zasluge, Vas imenujem za generalnega polkovnika. Pozdravljam Vas, Moj ljubi generalni polkovnik, kar najodkritosrčneje.

Dunaj, 23. junija 1915.

Franc Jožef.

ODLIKOVANJE BÖHM - ERMOLLIJA.

Dunaj, 26. junija. (Kor. ur.) Iz vojnega častniškega stana se poroča: Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo je blagovolilo brzojaviti poveljniku druge armade generalu kavalrije Böhm-Ermolliju: S ponosom Me je napolnilo poročilo o zavzetju Lvova, ki ostane Vaša in Vaše hbrabe druge armade zasluga. Zahvaljujem res polnim srcem Svojem hbrabim četam in podeljujem Vam, ljudi Moj general kavalrije pl. Böhm-Ermolli vojaški zaslužni križ prve vrste z vojno dekoracijo. Svoje najtoplejše pozdrave in želje pošiljam Vam in svoji drugi armadi. — Franc Jožef.

BITKA PRI GRODEKU.

Berlin, 27. junija. (K. u.) Iz velikega glavnega stana objavlja Wolffov urad o bitki pri Grodeku in ob Wereszyci poročilo s sledečimi zanimivimi podatki:

Mogočna po naravi imenitno utrjena ruska postojanka.

Ponoči od 15. na 16. junija se je pričel sovražnik umikati pred bojno črto zavezniških čet. Ni se dvomilo, da se umika v svoje postojanke ob reki Wereszyci v takozvano postojanko pri Grodeku. Wereszycja je sama posebi nepomembna reka. Ker je pa dolina široka in ker teži v njej deset jezer, je zemljišče za obrambo izvrstno pripravljeno. Kar je manjkalo še pravni moči postojanke, so nadomestile umetne obrambne zgradbe, in sicer so segale v okolico Noral-Miasta. Rusi so delali tu več mesecev, da so ustavili postojanko, ki dela ruskim inženirjem vso čast. S pomočjo te izvrstno prirejene postojanke so nameravali Rusi ustaviti prodiranje zveznih armad, a pokazalo se je, da ruska armada ni bila sposobna izvesti načrta svojih voditeljev.

Presenetljiv napad 16. junija na cesti Janov—Niemirow. — Ruska brigada razkrojena in vržena za gozd. — Niemirow vzet.

Neki gardni kavalerijski polk, ki so mu pridelili topove in strojne puške, je bil tako srečen, da je presenetil in napadel neko rusko pehotno brigado, katero je razkropil in pognal v gozd. Zvečer je bilo z naskokom vzeto mesto Niemirow.

Napad na glavne ruske postojanke.

Armade generalnega polkovnika pl. Mackensena so bile 18. junija razvrščene pred sovražne postojanke. Dan pozneje so pričele že napadati z naskoki. Glavni napad so izvedli gardni polki. Pred njimi se je nahajala zahodno od Magierowa po sovražniku zasedena višina 350, ki je tvorila ključ, središče cele postojanke. Ko se je pričelo daniti, so začeli grometi topovi. Ruska artiljerija je zelo varčevala streljivo in se je umaknila.

Rusi se morajo umakniti. — Usoda Lvova odločena zvečer dne 20. junija.

Sovražna postojanka je bila ob 7. zjutraj zrela za naskok in se je napadla. Rusi so bili kmalu prisiljeni, da so morali izprazniti tudi svojo postojanko severno od črte Magierow in svojo postojanko južno od tam.

Postojanke pri Bialu in Piaskow niso mogli več držati. Pozno zvečer je bila predrta cesta Lvov-Rawaruska. Tu kakor tudi ob Wereszyci je bila odločena usoda Lvova. Sovražnik se je od jutranjih ur naprej na čeli bojni črti popolnoma umikal proti vzhodu. Zasledovanje se je takoj uvedlo. Zvečer 20. junija so stale c. in kr. čete že tik pred utrdami Lvova.

NEMŠKI CESAR PRI NAŠIH ČETAH.

Dunaj, 26. junija. (K. u.) Iz vojnega častniškega stana se poroča: Nemški cesar je prišel dne 19. t. m. s svojim vojaškim spremstvom v Przemysl. Ko

si je ogledal zopet osvobodeno trdnjavo, osobito utrdbe na severni bojni črti, se je podal vladar na Tatarski grič, kjer je c. in kr. poveljnik mostu v preglednem poročilu podal ustanovitve in zgodovino trdnjave, o njenih dogodkih in o njeni važnosti v sedanji vojski. Cesar je izvajanjem živahno sledil. Podali so se nato na bojno črto k zahodno od Janova v ljutem boju se nahajajočem beskidskem zboru generalnega poročnika pl. Marwitz. Cesar je častital generalu na njegovem uspešnem vodstvu podrejenih mu čet in si je pustil natančno poročati o poteku boja. Ko je cesar izvedel, da se ne daleč od tam nahaja v vročem boju c. in kr. pešpolk št. 34, ki nosi njegovo ime, mu je sporočil pozdrave. Polkovnemu polkovniku, ki se je kmalu nato javil, je izrazil cesar, da ga posebno veseli, ker se nahaja na bojišču svojega lepega polka. Z velikim zadovoljstvom je vzel cesar v vednost, da se je polk ves čas vojske odlikoval z železno izpolnitvijo dolžnosti, z izvrstnim duhom in z odlično hrabrostjo in je izjavil, da ga veseli, ker more polku podeliti toliko železnih križev. Na bojišču se je prijavil tudi c. in kr. skupinski poveljnik, ki je obrazložil dosednji razvoj boja in takratni položaj in je izjavil, da želi zdaj videti tudi avstrijsko-ogrsko artiljerijo v boju. Ne daleč od cesarjevega stališča je bila nameščena neka topničarska baterija; obe sta bili v ljutem ognju s postojanko, ki so jo Rusi še vztrajno držali. Vladar se je podal pred vsem k težki havbični bateriji, kjer je sprejel prijavljene častnika, ki je vodil ogenj in je opazoval iz neposredne bližine, nahajajoč se sredi baterije, streljanje in se je poučil o vseh podobnih vprašanjih natančno in posebno o materialu topov (Skoda, najnovejša vrsta) ter si jih je z največjim zanimanjem ogledal.

Tudi pri topničarski bateriji, ki je trajno streljala čez havbično baterijo, se je mudil cesar več časa in je kot natančni strokovnjak orožja z največjo pozornostjo sledil ognju, vodstvu ognja in učinkovanju kakor tudi delovanju častnikov in moštva. Vladar, ki je imel prvič priliko, da je opazoval avstroogrske čete v ognju, je bil s tem, kar je videl, zelo zadovoljen in ni opustil, da bi ne bil osobito nasproti c. in kr. zbornemu poveljniku, ki se je prišel javiti, izjavil, da je zadovoljen s tem, kar je videl. Dolgo časa se je cesar mudil v postojanki baterije, jasno znamenje njegovega zanimanja in pač tudi njegovega zadovoljstva o vojskovanju c. in kr. čet. Ko je zapustil cesar, ko se je pričelo mračiti, vzorno izbrane in pripravljene artiljerijske postojanke, so ga čete, ki niso takrat stale v boju, večinoma Ogrji, pozdravljali z glasnimi hura-, hoch- in eljenklici. Ta spontana poklonitev je izrazila veselje naših vrlih čet, da vidi jo zaveznika ljubljene svojega cesarja in kralja v svoji sredi in da mu morejo pokazati, česa da so skupno z Nemci se vojskujoče avstrijske čete v obrambi svoje domovine sposobne izvesti. Vzorno so se držali častniki in vojaki, vsi prešinjeni veselja do boja in zavesti, da zmagajo, niti sledu utrujenosti, kljub na tedne dolgim bojem večkrat ponoči in podnevi vedno umikanje naprej. Povsod le neupogljiva volja nadaljevati za cesarja in za domovino zmagoslavni tek. Ob visokem umevanju nemškega cesarja za vojaška dela, posebno glede na moralne sile armade se sme trditi, da so vtisi, ki si jih je pridobil cesar Viljem ob svojem presenetljivem prihodu v okrožju avstroogrskih čet, bili najbolj. Ne le čete, ki so bile obiskane, marveč cela c. in kr. armada čuti s polno hvaležnostjo posebno čast, ker je prišel nemški cesar med nje na bojišče v urah najbolj vročega vojskovanja.

× × ×

NEIZVEDENI RUSKI NAČRTI V LVOVU.

Dunaj. »Vidensky Noviny« poročajo. Zadnje dni ruskega gospodstva v Lvovu se je splošno znalo, da nameravajo Rusi Lvov zažgati, preden ga zapustijo. Rusi so pa izpeljavo zavlačevali in so v zadnji uri zažgali le neko tvornico v predmestju, ki je tudi zgorela, a avstrijske čete so vkorakale tako presenetljivo hitro v mesto, da Rusi svojega načrta niso mogli več izvesti. Tudi drugega svojega načrta, da bi odvedli v Rusijo vse moške od 18. do 50. leta, Rusi niso mogli izvesti.

KOLODVOR IN POŠTA V LVOVU POŽGANA.

Dunaj. »Nowa Reforma« poroča iz Krakova: Rusi so vpepelili v Lvovu kolodvor in pošto.

ZAHVALNA BOŽJA SLUŽBA OB ZAVZETJU LVOVA V BUDIMPEŠTI.

Budimpešta, 27. junija. (Kor. ur.) Po vdom zopetne osvojitve Lvova je bila v

Budimpešti zahvalna božja služba, ki so se je udeležili v Budimpešti se nahajajoči člani dvora, ministri in drugi visoki dostojanstveniki.

PADEK LVOVA IN FRANCOZI.

Pariz, 26. junija. (Kor. ur.) Da prikricejo mučen vtis, ki ga je po ruskih dnevnih poročilih razširjeni padec Lvova povzročil, naglašajo francoske časopisje, da umikanje Rusov in posebno izpraznitev Lvova ni nikak poraz in da se je to le zato izvedlo, da se zavzamejo boljše postojanke. Nekateri listi, med njimi »Figaro«, izjavljajo, da so povzročili umikanje pomisleki glede na organizacijo, izdelovanje streliva in orožja in pa premoč artiljerije osrednjih držav.

Genf, 27. junija. (Kor. ur.) Velikansk vtis, ki ga je zavzetje Lvova po avstrijskih in nemških četah povzročilo v Franciji, sili dotični časopisje, da je izpremenilo svoje komentarje o izpraznitvi Lvova. Listi zdaj izjavljajo, da sta dosegli osrednji državni velik moralen uspeh, ki bo tudi na inozemstvo močno učinkoval. Del časopisja, kakor »Matin«, »Petit Parisien« in »Petit Journal« sodijo, da je ruska bojna črta na Poljskem odrezana od ruske boje črte v vzhodni Galiciji in pričakuje, da se bodo umikali Rusi tudi na črto za Vislo. Podpolkovnik Rousset, ki je sodil dozda zelo optimistično, priznava danes v listu »Liberté«, da armade osrednjih držav daleč prekašajo armade zaveznikov glede na opremo, izobrazbo in gibčnost kakor tudi v vztrajnosti.

ENTENTA BO »OBRAČUNALA« ŠELE SPOMLADI.

»Times« piše o padcu Lvova: Mi mislimo, da niti Angleška in nič manj tudi Rusija nista mogli spraviti vseh svojih čet na glavna bojišča. Zato je mogoče, da bomo obračun z osrednjima velesilama odložili do prihodnje spomladi.

TARNOPOL V OSPREDJU.

Bern, 27. junija. (Kor. ur.) V »Bundu« piše Steegemann o vojnem položaju na vzhodu: Zdi se, da sodijo Rusi, da se pred Brodyjem se lahko branijo, bodisi šele zato, da pridobe na času, ker ofenzive zdaj neposredno ne morejo pričeti. Očividno bo zdaj Tarnopol v ospredju.

V ČEM OBSTOJI RUSKO VOJSKOVANJE. — NVO RUSKA OFENZIVA — V DVEH MESECIH.

Vojaški sotrudnik piše v »Nowoe Vremja«: Nemci bi radi na ruski fronti izzvali veliko bitko, ki bi znala predruhati potek cele vojne. Z ozirom na razmere in ogromne sile, katere je sovražnik vrget na našo fronto, pa je naša naloga, da se mu ustavljamo in se ne spustimo v odločilno bitko, ampak ga z zadnjimi stražami neprestano nadlegujemo in istočasno izpraznjuemo ozemlja brez velikega vojaškega pomena. Nemčija je zato vršla take množice na rusko fronto, da popravi vojaški ugled osrednjih velesil. Če bi se Nemcem posrečilo že v začetku vojne nastopiti v okolici Lvova, bi to bila resna nevarnost za naše obmejne province. — Vojaški sotrudnik »Corriera« pa piše iz Petrograda: Ruski vojaški krogi opozarjajo na umikanje iz Galicije s tem, da so Rusi že od začetka morali varčevati s svojimi silami in jih prihraniti do trenutka, ko bo sovražnik opešal. Tako je boljše umakniti se, kakor pa trdovratno vztrajati na postojankah. — Tudi rusko časopisje se tolaži, da Rusija hrani svojo armado za boljše čase. V dveh ali treh mesecih bodo pa začeli z učinkovito protiofenzivo.

UMIKANJE RUSOV S POLJSKEGA.

Berlin. Major pl. Schreiberhofen piše v »B. Z. a. M.«: Popolna izpraznitev južne in srednje Poljske se najbrže uresniči bodoče dni in se tako pojavi ena najvažnejših posledic, ker je bila ruska armada ločena.

× × ×

V MOSKVI POVZROČENA ŠKODA ZNAŠA 40 MILIJONOV RUBLJEV.

Petrograd, 26. junija. (Kor. ur.) »Reč« poroča: Med nemiri v Moskvi je bilo 80 požarov; oropanih je bilo 475 trgovin in 217 zasebnih stanovanj. Škodo cenijo površno na 40 milijonov rubljev. Lastniki stanovanj so bili v 113 slučajih Nemci, Avstrijci in Ogrji, 579 je bilo Rusov, 90 s popolnoma pravimi ruskimi lastnimi imeni.

× × ×

RUSKI CAR NE ODPOTUJE NA BOJNO ČRTO.

Kristijanija. Car je opustil svoj načrt, da odpotuje na bojišče in se je vrnil v Carsko Selo.

RUSKI MINISTRI NA DOPUSTU.

Kodanj. »Russki Invalid« poroča: Ruski ministrski predsednik in ruski zunanji minister nastopita sredi julija dopust.

KAZNOVANI RUSKI GENERALI.

Berlin. Listi poročajo iz Kodanja: Veliko ruskih generalov so prisilili, da so morali odstoviti.

KUROPATKIN NOVI RUSKI VOJNI MINISTER.

Kristijanija. »Aftenposten« poroča iz Pariza, da je bil 25. t. m. imenovan Kuropatkin za vojnega ministra. Imenovan je bil za vojnega ministra general pehote Kuropatkin, ki se ne sme zamenjati z nekda-

njim vrhovnim poveljnikom Kuropatkinom v rusko-japonski vojski.

FINSKO V BOJNEM STANJU.

Kodanj. S Finskega se poroča: Generalni gubernator Leyn je razglasil, da se nahaja Finsko v vojnem stanju.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Odbit italijanski napad pri Sagraju. Dunaj, 27. junija. Uradno se poroča: Ob kanalu pri Trziču je bil včeraj južno od Sagraja odbit sovražni napad. Ob Soči in na ostalih bojnih črtah so se sicer bili le boji s topovi.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Artiljerijski boj ob Soči. — Odbiti napadi Italijanov na goriško mestišče.

Dunaj, 26. junija. Uradno razglasa: Sovražni artiljerijski ogenj ob Soči traja naprej.

Več napadov na naš utrjeni most pri Gorici je bilo zopet odbitih z velikimi izgubami Italijanov.

Na koroški in na tirolski meji se ni nič važnega zgodilo.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Naša obramba ob Soči.

Uspehi naše artiljerije.

Dunajska »Zeit« priobčuje: Vojni poročevalski stan, 26. junija: Za uspehe naše obrambe ob Soči se imamo v veliki meri zahvaliti delovanju naše artiljerije. Tej poveljuje na enem odseku ob Soči podpolkovnik Rihard Körner pl. Siegringen, izredno zaslužen častnik. Pod njegovim izvrstnim poveljstvom je naša artiljerija doslej mogla zadržati desetkratno sovražno premoč.

Izredno lep artiljerističen čin je izvedel polkovnik med boji za goriško mestišče. Z baterijo 30-5 cm topov in z enim bataljonom pehote za kritje je šel čez most pri Ločniku daleč pred našo infanterijsko fronto in pričel obstreljevati kolodvor v Krminu, kamor so ravno došla italijanska ojačenja.

Učinkovanje naše artiljerije.

En sam strel je ubil 35 Italijanov, druge kroglo so opustošile postojanke na bližnjem gričevju in so popolnoma zmešale vrste sovražnikov. Ne more se dovolj prehladiti, kako dobro da zadeva naša artiljerija.

Kako Italijani tratijo z municijo.

Tudi Italijani znajo meriti, vendar pa ne poznajo naših postojank in so doslej kljub temu, da so porabili ogromno municije, le malo zadeli. Izračunali so, da vsak ranjeni Avstrijec stane Italijo 6000 lir; toliko municije vsakokrat porabijo! Pri Plaveh imajo Italijani postavljenih 250 topov in kljub temu se je nadporočnik Wojna drznil med temi strašnimi artiljerijskimi postojankami z oklopnim vlakom tja in nazaj. Železnica vozi po dolini severno od Gorice celo na zahodnem bregu Soče in se jo lahko od obeh strani obstreljuje. Nadporočnik se je dosedaj že večkrat peljal s svojim oklopnim vlakom v od sovražnika zasedeno Gradsko ali pa na drugi strani do Plav, je podnevi in ponoči nenadoma pričel streljati s svojimi strojnimi puškami proti iznenadenemu sovražniku in se je še vedno neposkodoval vrniti v Gorico ter šel mirno v kavarno.

16. junij pri Plaveh.

Po dolgotrajnem in strašnem artiljerijskem ognju so se Italijani pri Plaveh pripravili za naskok — bilo je to 16. junija. Kakor vedno, so tudi topot čakali na noč.

Med avstrijskimi četami se je tam nahajal odlični bataljon, katerega poveljnik major Turudija, tisti, na katerega glavo so Srbi razpisali 10.000 frankov, je tudi tu pokazal svojo sposobnost. Pustil je, da so Italijani prišli čisto blizu in je šele takrat uničujoče padel nad nje. Tudi na drugih točkah se je razvilo grozno borenje, mož proti možu, puškina kopita in kamenje je služilo kot orožje, vojaki so se grizli med seboj, končno se je pa vztrajnosti naših čet posrečilo, da so po petkratnem sovražnem naskoku vrgle Italijane v dolino nazaj. Tristočrt mrtvih in še veliko več ranjenih Italijanov je obležalo na tleh. Med mrtvimi je tudi general Tirenti, poveljnik ravske brigade, ki se je skrčila na 600 mož, dalje en polkovnik in več štabnih častnikov črnovojniškega polka št. 125.

Kralj Viktor Emanuel na fronti.

Proti Soči operirajo 1., 2., 4., 6. in 7. italijanski armadni zbor ter en konjeniški zbor. Čete so zbrane iz vseh delov Italije. Ko so Pijemontez pri Plaveh napadli, je videl sam kralj Viktor Emanuel poraz svojih ožjih rojakov.

Število laških topov.

Število italijanskih topov je zelo veliko. Pri Zagraju jih cenijo na 200, pri Pod-

gori na 300, pri Plaveh na 250. Ali vsled ožine terena ne morejo razviti svojih sil; dosedaj smo se jih mogli ubraniti brez posebne težave. Soško fronto naše čete sijajno branijo.

× × ×

Pismo z italijanskega bojišča.

Po Lahu že precej udrihamo. Dasi ima po številu ogromno artiljerije, vendar se mu hlače tresejo, ko gleda pred seboj sicer ozko, a globoko, mrzlo in deroč Sočo. Pri Plaveh je pokopal okoli 1500 svojcev-mrtvih; dal nam je z artiljerijo štiri dni mir ter jo je v nasprotnih hribih nekam popihal. Tam so bili topovi na gosto kakor v dolgi rojni črti. Nekaj gorskih baterij pa ima tik za železniško progo. Od tu frčijo laške granate proti našim skrivališčem, ampak samo zemlja zadrhti pred njimi. — Ljudi je precej ostalo še doma, žanjejo dozorelo žito. Naši Bošnjaki ne morejo prehladiti njih dobrega srca.

Italijanski zrakoplovci.

Iz Vipave poročajo: V soboto, dne 19. t. m., ob 9 uri zjutraj smo videli nad našo dolino krožiti laški zrakoplov. Govori se, da so ga potem v Gorici naši razstrelili. Kanonado z bojne-ga polja čujemo dan na dan.

Italijanska ofenziva stoji.

Ženeva, 26. junija. Rimski listi priznavajo, da italijanska ofenziva začasno stoji. »Tribuna« miri ljudstvo. Pomisleke vzbujajo velike terenske težkoče. Cadorna je sedaj dal geslo: Odpor, napade odbiti, osvojene mejne kose vzdržati. Sijajne zmage bodo prišle šele kasneje. Zenevski »Journal« pravi, da dosedanje italijanske operacije nasprotujejo običajnim nazorom in zato se ne da kaj reči naprej. Avstrijske obmejne utrdbe so dobro utrjene in imajo najboljše branilce. Ne bo jih tedaj zadela usoda Lütticha ali Namura.

Kako postopajo Italijani v zasedenem ozemlju.

o tem se v Gorici marsikaj pripoveduje. Tržaška »Edinost« piše o tem: Tako pravijo, da, ko so prišli v Brda, so za ljudmi, ki so začeli bežati klical v slovenskem jeziku: »Ne bežite, ne bojte se! Damo vam belega kruha.« In res so jim dali nekaj belega kruha.

Ali potem so šli iskat v vsakem kraju župana in internirali so navadno župana, občinskega tajnika, učitelja, duhovnika in še druge moške. V so jih zaprli v grad barona Tacco. Slovensko med Italijani govorijo beneški Slovenci, katere porabljajo v to, da izprašujejo slovensko prebivalstvo in potem tolmačijo svojim predstojnikom. — Pri so Italijanski kolesarji ustrelili nekega fanta, ker jim ni hotel odgovorjati na razna vprašanja. Dobili so tudi kaplana don Grattona ter ga vprašali razne stvari. Ker jim ni hotel odgovoriti, mu je italijanski oficir grozil z revolverjem, med tem pa so pregnale naše puške sovražnika in don Gratton je mogel zbežati na varno. Dekan častitljiv star mož Filipič je prebival v jarku. — Pripovedujejo Furlani, kako so postopali v Slorencu pri Moši s tamkajšnjim duhovnikom Kavčičem (je sicer iz zapadnih Brd iz slovenske vasi doma, pa je italijansko vzgojen), katerega so prisilili italijanski kolesarji, da je moral sesti na kolo in nekdo ga je moral voziti okoli v posmeh italijanskega vojaštva.

Iz Gorice.

Prebivalstvo v Gorici je mirno. Pred peto uro zjutraj se ne sme iz stanovanja, zvečer morajo biti ob 10. uri doma. Krčme in kavarne se zapirajo ob osmih zvečer, le nekateri hoteli in dve kavarni so odprte do 11. ure. Čuje se grmenje topov iz višin desnega brega Soče, čujejo grmenje veličastnih naših topov — vsemu se je prebivalstvo mirno privadilo in v veseljem sprejema na znanje ugodna poročila z bojišča, kako naše vrle čete odbijajo napade sovražnika. — Umevno, da je odšlo iz Gorice precej prebivalstva, toda ostalo ga je še toliko, da je takole dopoldan ob 8. ali 9. uri prav živahno po mestu, zlasti po Corsu in okoli pokritega trga. Piva v Gorici ni, tobaka tudi ne; zlasti je hudo kadilecem. Vina je še precej.

Črešenj je v Gorici na trgu obilo, seveda vipavskih. Prodajajo jih 1 kg po 40, 48, 56 do 64 vinarjev; včasih pa kar za vsako ceno. V normalnih časih se proda na goriškem trgu črešenj okoli 19.500 do 20.000 kvintalov za nad 1 milijon kron. Vsega sadja in sočivja itd. se razpečava na leto na trgu v Gorici za nad 3.600.000 kron. Koliko bo letos? — Jajca so v Gorici sedaj neizmerno draga. Jajce stane 20 vinarjev.

V Gorici izhajata sedaj dva slovenska lista: »Primorec« in »Novi čas«.

O narodnostnih razmerah v goriški deželi so Italijani čisto napačno poučeni. — Tako čujemo, da imajo na svojih zemljevidih goriški politični okraj zaznamovan za popolnoma italijanski. V resnici pa je v vsem velikem goriškem okraju glavarstvu samo ena občina furlanska, in še ta ne vsa. To je Ločnik. Že ime kraja kaže, kak rod prebiva od nekdanj tod. Tolminski politični okraj, ki je čisto slovenski, imajo označen za narodnostno mešan, istotako sezanski, dasi je v teh dveh okrajih le tuptam kak Italijan.

Pri Tolminu in Krnu.

Budimpešta. Poročevalec »Esti Uj-saga« je obiskal poveljnika čet, ki stoje pri Tolminu. Poveljnik mu je izjavil: Ni je sile na zemlji, ki bi nas mogla vreči. Svoje postojanke lahko držimo tudi proti desetkratni premoči. Sovražnik že ve, komu je vrgel lahkomisljeno rokavico in ima povod, da grenko obžaluje svoje izdajalstvo. Ne moremo si predstavljati, kako more misliti, da bi nasprotni naši armadi, ki je utrjena po boju z neprimerno bolj trdim in hrabrim sovražnikom, ki ima na tisoče izkušenj, tudi s premočjo mogel uspeti. Razloček kakovosti ne vzravna le razmerja sil, marveč odločuje celo nam v korist. Ni besede, da bi mogel dovolj svoje vojske pohvaliti. Nobenega napora ni, ki bi jih preplašil. V ozemlju Krna se nahajajo naše postojanke 2000 metrov visoko, ob robih prepado vodo le tesne, vrtočlave steze. Kdor hoče iti tja gor, mora imeti srce na pravem mestu. Kljub temu nam dovažajo gor živež in strelivo in odvažajo po istih potih ranjenice. Ne le z zaupanjem, marveč z gotovostjo pričakujemo bodočih velikih dogodkov.

× × ×

Velika oblegovalna vojska proti Avstriji.

Curij. 26. junija. Vojaški sotrudenik milanskega »Corriera« piše o prvem mesecu vojne: Dosledaj premagane težave so velike, toda še težje bodo prihodnje. Italijanska meja ni na nobenem kraju tako od narave in umetno utrjena, kakor je avstrijska meja proti Italiji. To morajo Italijani vedno imeti pred očmi, če hočejo presoditi, kako ogromne težave ima Italija premagati. Res so se dosledno uspehi, ker Avstrija ni takoj nastopila z ofenzivo. Vsak dan vojne iznova kaže, kako velike nevarnosti groze Italiji od strani Avstrije. In zato je zaupanje potrebno za podlago uspeha. Podjetje je treba dobro pripraviti. Gre se za veliko oblegovalno vojsko proti Avstriji.

Italijanski nastop ne vpliva na splošen bojni položaj.

Bern. 27. junija. (Kor. ur.) V »Bundu« razpravlja Steegemann o položaju glede na italijanskem bojišču: Že ob začetku vojske vidimo, da zavzema značaj stoječe vojske, za katerega so Italijani malo sposobni. Na splošen bojni položaj dozdaj nastop Italije ni čisto nič vplival.

× × ×

Še nekaj o 43 do 50letnih črnovojnikih.

Da se popravijo mnoga napačna poročila glede prebiranja 43 do 50letnih se s pristojne strani poroča, da se bo vršilo prebiranje obenem in na isti način za tiste, ki so svoječasno služili kakor tudi za tiste, ki niso služili. Uradnih zdravnikov civilnih oblasti pri prebiranju ne bo. Vendar se pa bo prebiralnim komisijam naročilo, naj se pri razsoji o sposobnosti za črnovojniško službo z orožjem ozirajo na zdravstveno stanje, na katero vpliva višja starost. Poleg tega bodo za sposobne spoznani črnovojniki ob svojem vpoklicu še enkrat zdravniško preiskani od komisije, v kateri bosta poveljnik dotične nadomestne čete in en vojaški zdravnik.

Vežbanje na novo prebranih se bo vršilo tako kako se je vršilo pri mlajših letnikih. Ker bodo 43 do 50letni vpoklicani takrat, ko bo le še malo naknadno prebranih vpoklicanih, se bo vežbanje vršilo posebej ter jih bodo vežbali v prvi vrsti podčastniki starejših letnikov, v kolikor bodo na razpolago. Vežbanja v lastnih podčastniških šolah ne bo.

Pogrešane družine z Goriškega.

Išče se Terezija Školaris, iz Kanala, ki ima pri sebi tri otroke; kdor kaj o nji ve, naj sporoči Ani Školaris, iz Vipolže, sedaj v St. Vidu št. 23 nad Ljubljano. — Desetnik Josip Kogoj, 7. pešpolk, 4./XII. marškompanija, Gradec, Sackstrasse št. 16, doma iz občine Ajba, vas Podtravnje št. 213, išče svojo družino; pojasnila naj se mu pošljejo na zgoraj označen naslov. — Učitelj Crnigoi Vekoslav (sedaj: K. u. k. Einj. Freiw.-Baon, IV. Komp. Friesach, Koroško) prosi adresu svojega očeta Josipa, knjigovozca in posestnika na Cesti pri Sv. Križu na Vipavskem. — Kdor kaj ve o družini Hvala iz občine Volče, ki je morala vsled vojske zapustiti svoj dom, naj to naznani upravništvu »Slovenca«. — Svoje družine iščejo sledeči očeti: Andrej Stanič, iz Gornjekovega št. 50, pošta Kanal, občina Ajba; Andrej Jerončič, Potravnje, občina Ajba, pošta Kanal; Andrej Peternel, Kostanjevica št. 60, občina Ajba, pošta Kanal; Mihael Melinik, pošta Ročinj, občina Ajba; Andrej Ravnikar, Sredinje, pošta Ro-

Lovori naše mornarice.

Šibenška »Hrvatska Misao« poroča: Križarica »Helgoland« je sodelovala v prvi vrsti pri napadih na italijansko obalo. Poveljnik ladje je linijski kapitan g. Hinko Zajc, junaški sin naše bratske Slovenije, ki je sedaj star 45 let, z dušo in telesom, pravi, neustrašljivi pomorščak. Grofica Sofija Wickenburg, soproga reškega guvernerja, kuma »Helgolanda«, je poslala čestitko poveljniku in vsej posadki zaradi uspešnega bombardiranja italijanske obale. Kapitan in moštvo se je za čestitko zahvalilo in izjavilo, da je storilo le svojo dolžnost.

× × ×

Italijani morajo s težkimi izgubami izpraznjevati Libijo.

London. 27. junija. (Kor. ur.) »Morningpost« objavlja sledeče uradno poročilo iz Rima 24. t. m.: Potrebna izpraznitev zaledja v Libiji se je izvedla s težavami in deloma s težkimi izgubami. Po spletkah Senusov so v nevarnosti celo važna središča.

Lugano. 25. junija. Ker so umaknili svoje garnizije iz notranjosti Libije, ostanejo Italijani še gospodarji ozemlja med Džebel-Tartuno in morjem. Med umikanjem so imeli deloma ljute boje in velike izgube, ki so jim jih povzročili vstasi. Veliko askarijev se je pridružilo vstajem. Vendar, pravi Corriere je položaj v Libiji sedaj zadovoljivo urejen.

× × ×

Neurje v Italiji.

Genova. 26. junija. (K. u.) Strašno neurje je zopet obiskalo Saveno in Riviero. Napravilo je veliko škode. Ponesrečilo je tudi več oseb. V Genovi se je podrla streha neke vojašnice in nekega žitnega skladišča. Uničene so brzojavne in telefonske žice elektrarne. V Savoni je udrila voda v žitne zaloge vojaške uprave, ki jih je zelo poškodovala. V več krajih so polja poplavljena. Deželna cesta je na več mestih, posebno med Genovo in Ventimiglio popolnoma uničena. Tam so morali celo železniški promet ustaviti, ker se je podrl nek most. Škodo morajo popravljati vojaški oddelki.

Veliko pomevjenje na Laškem.

Chiasso. 26. junija. (K. u.) Glavni blagajnik državnega carinskega urada v Benetkah je odveden v zapor, ker je pomeveril 500.000 lir. Več drugih uradnikov je osumljenih, da so mu pomagali pomeverjati in da so tudi sami pomeverjali.

Naš podmorski čoln potopil italijansko torpedovko.

Dunaj. 27. junija. Uradno razglaja: Neki naš podmorski čoln je 26. junija v severni Adriji torpediral in potopil neko italijansko torpedovko.

Mornariško poveljstvo.

činj, občina Ajba; Martin Žbogar, vas Lošca, občina Anhovo, pošta Plana; Stefan Medvejšček, Goljenca, pošta Kanal; Josip Hvalica, občina Ajba, pošta Ročinj. Kdor kaj ve o družinah teh naštetih, naj to naznani imenovanim, kateri se vsi nahajajo pri III. nad. alarmkompaniji 97. pešpolka, pošta Križevci pri Ljutomeru, Stajersko. — Karel Šivec (p. d. Lorenček), iz Iderskega št. 4, Goriško, išče svojo družino; pojasnila Karlu Šivec, k. u. k. Militärbauleitung, Col pri Vipavi (Nanos). — V Komendi pri Kamniku h. št. 3 biva od 22. junija Marija Mavrič, rojena Gabrijelečič, tajnikova žena iz Anhova pri Kanalu. O vojnih razmerah članov svoje družine bi rada izvedela čim prej, ker se želi vrniti domov, kakor hitro bo to mogoče. — Kdo ve kaj za Andreja Grom pri železnici v Divači; Ivana Grom, posestnika v Smokuču, Gorenjsko; Josipa Grom, posestnika v Poljčah, Gorenjsko; Antona Legat, posestnika v Hrašah, Gorenjsko; Adolfa Babuder, trgovca iz Trsta, Via Torre bianca št. 11. Pojasnila Francu Grom, 97. dom. p., Radgona, Stajersko. — Črnovojniki: Kristančič Alojz, Markočič Janez, Skočaj Janez, Zoržut Jožef, Srebrnič Franc, Sirk Ludovik, Zukuti Rudolf, vsi iz Medane, politični okraj Gradiška, ne vedo za svoje družine in sorodnike. Zato jih pozovejo tem potom, upajoč, da bodo čitali »Slovenca«, da se javijo, kje so in pošljejo svoja poročila na naslov gori omenjenih mož in mladeničev, ki so sedaj vsi pri 97. pešpolku, III. nadomestna stotinja v Križevcih na Stajerskem.

Zaključek bosenskega veleizdajalskega procesa.

Sarajevo. 26. junija. (Kor. ur.) Kot doatek veleizdajalske sodne razprave Princip in tovariši se je izvedla te dni pred okrožnim sodiščem v Travniku glavna razprava proti 39 srednješolcem, ki so bili kot člani v službi velikosrbske propagande se nahajajoče organizacije srednješolcev obtoženi hudodelstva ali pregreškega motenja javnega miru in reda. Razprava se je tako končala, da je bilo obsojenih 31 obtožencev v zapor ali v ječo od enega meseca do treh let. Osem obtožencev je bilo oproščenih.

oooooooooooo

Naročajte »Slovenca«.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Pri Souchezu vrženi zadnji Francozi iz nemških jarkov. — Izjalovljeni francoski napadi ob Mozi.

Berlin. 26. junija. Uradno razglajajo: V bojih, ki se že več dni neprestano bijejo v bližini za še v sovražnih rokah nahajajoče se dele naših postojank severno od Soucheza in na polpotu iz Soucheza v Neuville so bili danes ponoči vrženi zadnji Francozi iz naših jarkov.

Na Champagnu pri Souainu smo razstrelili dele sovražne postojanke.

Na vrhovih ob reki Maas vzhodno od Combresa so se skoraj povsod zločili francoski napadi že v našem ognju, kjer je vdrl sovražnik v naše jarke, je bil z velikimi izgubami v boju mož z možem vržen nazaj.

V zasledovalnih sunkih smo zavzeli neko sprednjo sovražno postojanko.

Najvišje vojno vodstvo.

Uspeh Nemcev ob Mozi.

Berlin. 27. junija. Uradno razglajajo: Sovražno artiljerijo, ki je stala poleg katedrale v Arrasu, so obstreljevali naši; neko municijsko skladišče je zletelo v zrak. Na vrhovih ob reki Mozi smo včeraj presenetili na grebenu južnozhodno od Les Eparges z napadom. Po kratkem boju je bil greben v naši roki. Vsi napori sovražnika celo noč, da nam ga zopet vzame, so se izjalovili. Naš plen pri Bandesapt se je povišal na 268 ujetnikov, 2 revolverjska topova, 5 strojnih pušk in na 7 večjih in manjših metalcev min.

Najvišje vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz. 23. junija, v sredo popoldne. Severno od Arrasa se je celo noč streljalo s topovi. Nemška protinapada proti pokopališču v Neuville in proti labirintu smo docela odbili. V Argonih se je v jarkih ob cesti iz Bimarville v Vienne de Chateau nadaljujejo boji z ročnimi granatami. Na ostali argonski fronti so Nemci sicer porabili obilo streljiva, a s pehoto niso napadli. Na višinah ob Mozi ob calonskem jarku smo proti koncu dneva vzeli del druge nemške črte. V Lotringiji smo odbili protinapade na utrjene postojanke pri Leintrey-ju. V Vogezih se je sovražniku v La Fontanelle zvečer posrečilo ustaliti se v okolici La Sapt, potem ko je na fronti 200 m zmetal preko 4000 granat na našo naprej potisnjeno utrdbo. Pač pa smo zadržali nemško ofenzivo in s sijajnim protinapadom smo si zopet priborili skoro vse vzeto ozemlje; sovražnik se je obdržal le na skrajnem delu utrdbe. Pri reki Fecht smo zasedli Sondernach in smo potisnili svojo črto naprej na pobočja vzhodno od vasi.

Ponoči: Severno od Soucheza smo lahko prodirali in odbili nemški protinapad. V odseku Angres—Mouris kanonada še ni prenehala. Na višini 108 pri Berry au Bac smo spročili mino, ki je napravila 35 m širok lijak in resno poškodovala nemške jarke. Na fronti Perthes—Beausejour v Champagni boji z minami in ljuta kanonada. Na višinah ob Mozi je sovražnik danes zjutraj silovito napadel pri calonskem jarku in si zopet priboril svojo drugo črto. Popoldne je drugi napadel. Ustavili smo ga, sami začeli ofenzivo in se ustavili v drugi sovražni črti. Na pobrklih gozda Le Prete je sovražnik posebno silovito obstreljeval našo postojanko pri Quart en Reserve. V Lotringiji smo vzeli dve utrdbi pri Leintvey-ju, nekaj mož in dva častnika. V Vogezih nevihta in gosta megla.

Obstreljevanje Dünkirchna.

Dünkirchen. 27. junija. (K. u.) List »Fare du Nord« poroča: V torek je padlo 45 granat na Dünkirchen in okolico. Potem ko je padla prva granata, so letali nad Dünkirchnom, da poizvedo, kako da učinkujejo krogle v Dünkirchnu. Večina krogel je padla v Dünkirchen. Predmestja so le malo poškodovana. Razburjenje v mestu je bilo strašno.

Pobitost Angležev radi položaja na bojišču.

London. 27. junija. (K. u.) »Times« izvaja v uvodniku: Dejanski položaj je tak, da le malo napredujemo proti sovražniku. Francoska postojanka severno od Arrasa je sicer ugodna, a posredno se ne pričakuje, da bi mogli predreti nemško črto. Angleška armada svoje naloge ne more prej izvesti, dokler ne dobi več težkih topov in strojnih pušk, kar pa lahko traja še mesece. Pričakovati se mora, da se nadaljša stoječa vojska na zahodu. Na vzhodu je uspešno prodiranje osrednjih držav nekaj časa zavleklo zopetno rusko prodiranje. Vse, kar moremo pričakovati, je, če Rusi čez poletje drže svoje postojanke.

Anglija pomnoži število mornarice.

London. 27. junija. (K. u.) »Reuters« poroča: Vlada je predložila naknadni mornariški proračun, s katerim zahteva še pokritje za novih 50.000 častnikov in mornarjev v tekočem proračunskem letu, ki se konča 31. marca 1916. Zadnji mornariški proračun je proračunal potrebnost za 250.000 mož.

Sestanek državnikov entente.

Rosendaal. 27. junija. Iz Havra poroča, da se bo konec junija vršil v Calaisu važen sestanek francoskih, angleških in belgijskih državnikov.

Turčija v vojski.

TURSKO URADNO POROČILO.

Carigrad. 26. junija. (Kor. urad.) Na dardanelski bojni črti pri Ariburnu je bilo ponoči začasno obstreljevanje na obeh straneh. Pri Sedil Bahrui in sovražnik od 21. junija, ko je bil vržen v bitki nazaj v svoje prejšnje postojanke, nič resnega podvzel. Neka turška poizvedovalna patrulja je presenetila pri Sedil Bahrui v delu njegovega strelskega jarka sovražnika in ga uničila s strojnimi puškami vred in se vrnila z obilnim plenom nazaj. Na ostalih bojnih črtah se ni nič bistvenega zgodilo.

Carigrad. 26. junija. (Kor. ur.) »Agence Telegraphique Milli« poroča iz turškega glavnega stana: Na kavkaški bojni črti poizkuša sovražnik, ki se umika pred našimi ponovnimi in uspešnimi napadi v okolico pri Kaleboghaci, z vsemi silami, da se drži z došlimi ojačenji v pripravljenih postojankah, da se izogne umikanju svojega desnega krila.

Na dardanelski bojni črti je bilo 25. t. m. slabo streljanje. Popoldne je naša artiljerija zadela dvakrat neko sovražno ladjo pri Kaba Tepe, ki je pričela goreti. Nadalje je zadela neka krogla naše artiljerije neko sovražno torpedovko. Neki transportni parnik, ki je izkrcaval municijo je zadela artiljerijska krogla. Zadet parnik se je moral odpeljati od brega, ker je izbruhnil na krovu požar.

Južno od Sedil-Bahra je sovražnik večkrat napadel dele utrdb našega središča, a je bil vselej odbit z izgubami. Na desnem bregu se je bil le dvoboj pehote in artiljerije. Po številu ladij, ki odvažajo ranjenice in po kupih mrličev, ki še niso odstranjeni se cenijo sovražne izgube v bitki 21. junija nad 7000.

Na ostalih bojnih črtah se ni nič važnega zgodilo.

PREPREČENO ANGLEŠKO IZKRCANJE ČET V ILIDZE.

Carigrad. 27. junija. (Kor. ur.) Zasebno se poroča: Neka angleška ladja je 25. t. m. poizkušala, da izkrca v Ilidze pri Edremidu severovzhodno od Mythilen vojske, a so jo krepko obstreljevale sovražne baterije. Sovražniku so z velikimi izgubami izgubami preprečili izkrcanje vojakov.

SULTANOVO ZDRAVJE.

Carigrad. 26. junija. (Kor. urad.) Sultanova stanje je zadovoljivo.

Z juga.

ANGLEŠKE BOJNE LADJE NA JADRANSKEM MORJU.

Chiasso. »Stampa« poroča, da odplova več starih italijanskih ladij pred Dardanele. Anglija odpošlje zato svoje najnovejše bojne ladje na Jadransko morje.

× × ×

DRAČ SRBI PROGLASILI ZA SRBSKO MESTO.

Genf. »Journal de Geneve« poroča: V Drač došli Srbi so proglasili, da so zasedli mesto za srbsko kraljestvo.

PASIČ O POLOŽAJU.

Chiasso. Pasič je izjavil nasproti sotrudeniku »Giornale d'Italia«: Srbi odločnega koraka Italije nikdar ne pozabimo. Nastop Italije nas je navdušil. Gotov sem, da bosta Italija in Srbija tudi v bodoče sosedno prijateljsko živeli. Srbija potrebuje Italijo. Dan, ko se sklene mir, pomeni konec Avstro-Ogrske. Ta dan je blizu. (Pa menda vendar ne. Op. ur.)

× × ×

ČRNOGORSKI GENERAL V PETROGRADU.

Moskva. 26. junija. (K. u.) »Rusko Slovo« dne 20. t. m. poroča, da je došel črnogorski general Marinković s posebnim naročilom črnogorske vlade v Petrograd. Sprejel ga je zunanji minister Sasonov.

× × ×

IZJAVA RUMUNSKEGA KRALJA.

Bukarešt. Rektor vseučilišča v Jassy-ju Jakob Nezrutzi je v neki avdienci vprašal kralja Ferdinand, če sme več časa potovati v inozemstvo, da se pozdravi. Kralj mu je baje odgovoril: Mirno odpotujeta lahko za vsaj osem tednov.

IZJEMNO STANJE V BUKAREŠTU.

Bukarešt, 26. junija. (Kor. ur.) »Independece Roumaine« poroča: Policijski prefekt je izdal razglas, s katerim se v bodoče prepove vsako zbiranje na cestah.

RUMUNI ZAPRLI RUSKO MEJO.

Berlin. »Voss. Ztg.« poroča, da so Rumuni popolnoma zaprli rusko mejo.

D'ANNUNZIO V BUKAREŠTU.

Bukarešt. Rumunsko časopisje zelo hladno pozdravlja d'Annunzia, o katerem se piše, da pride v Rumunijo.

× × ×

VENIZELOSOVA STRANKA OSLABLJENA.

Atene, 27. junija. Venizelsova stranka se je oslabilila, ker je stranka prejšnjega ministra Rallisa prestopila k vladni stranki. Ker je Rallisova stranka precej močna, Venizelos ne bo mogel razpolagati z večino v zbornici.

VPOKLICANJE POD OROŽJE NA GRŠKEM.

Genf. Švicarski brzojavni urad poroča iz Aten: Vojni minister je vpoklical pod orožje letnika 1912 in 1911. Pod orožjem so tudi obdržali letnik 1913.

ANGLEŠKO VOJAŠKO POSLANIŠTVO ZAPUSTI GRŠKO.

Kolin, 27. junija. (Kor. ur.) »Kölnische Zeitung« poroča iz Aten: Angleško vojaško poslanišтво, ki je delovalo več let na Grškem, zapusti deželo sredi julija letos, ker poteče tozadevna pogodba.

× × ×

BOLGARIJA IN SPORAZUM ŠTIRIH.

Budimpešta, 26. junija. Kakor poročajo iz Sofije, je odgovor entente na zadnjo bolgarsko noto že došel v Sofijo, ni pa še bil oficijelno izročen vladi. V stranki starih stambulistov je nastal razdor. Njen predsednik Genadijev je bil preveč rusofilen in zato je nekaj poslancev pod vodstvom prejšnjega ministra javnih del Petkova ustanovilo nov klub.

BOLGARSKI BERLINSKI POSLANIK ODLIKOVAN.

Berlin, 26. junija. (Kor. urad.) »Lokal-anzeiger« poroča: Nemški cesar je zasljal v glavnem stanu bolgarskega poslanika generala Markova v poslovilni avdienci in mu je podelil briljante k redu Rdečega orla I. razreda.

Hrvaški sabor.

Pretekli petek in soboto je bilo zasedanje hrvatskega sabora zelo živahno ter so se vršili burni prizori. Poslanec Jalžabetić je podbana Fodorczyja napadel, ker je rekel, da hrvatski kmet samo pije in pase lenobo, ne dela pa ničesar. Radić je vmes razburjen klical. Poslancu Milesniću odvzame predsednik besedo, ker imenuje dosledno bana podkralja. Pri tem pride do razburjenja. Radić je napravil več medklicev. Hrvatsko-srbska koalicija je predlagala, naj se Radić izključi za 15 sej. Predlog obvelja. Radić je zahteval besedo in napadal koalicijo tako, da je predsednik sejo prekinil. Ko je v saboru zopet mir, predlaga večina, da se Radić izključi za še nadaljnjih 15 sej. Predlog obvelja. Tako je sedaj Radić izključen za 30 sej v blagor srbo-hrvatske in hrvatsko-srbske koalicije.

Poslanec Zagorac je imel velik govor, v katerem je poudarjal, da je združitev hrvatsko-slovenskih zemelj kategoričen imperativ monarhiji. Citiral je dr. Šusteršičeve besede v Opatiji: »Slovenci hočemo s Hrvati živeti in umreti.«

Boji pri mestu Mehiko.

Pariz, 27. junija. (Kor. ur.) »Temps« je poučen po mehikanskem poslanstvu, da se ustavne Caranzove armade ljuto bojuje z vstaši blizu mesta Mehiko. Caranzova armada je zdaj gospodar osem devetin cele republike.

Razna poročila.**SIJAJEN USPEH VOJNEGA POSOJILA.**

Dunaj, 27. junija. (Kor. ur.) Poštno-hranilnični urad obvešča, da so dozdaj podpisali na drugo vojno posojilo nad 2400 milijonov kron. Pri vseh popisovalnicah se podpisovanje še sprejema. Rok za podpisovanje se namerava podaljšati do 5. julija, da se upoštevajo želje, nastale z oziranjem na vojsko z Italijo in na velike uspehe orožja v Galiciji.

OBISKI DIPLOMATOV.

Dunaj, 27. junija. (Kor. ur.) Državni kancler pl. Bethmann-Hollweg in državni kancler Jagow sta, ko sta došla iz nemškega glavnega stana, obiskala zunanjega ministra barona pl. Buriana. Državnega kanclerja je sprejel cesar.

: **Naročajte „Slovenca“.**

Avstrijski gorski tren.

Ljubljanske novice.

— Darovi za slovenski zavod za slepce: Oton Ploj, c. kr. notar v Črnomlju, 100 K; Jakob Zdravec, posestnik paromlina v Središču, 20 K; notar Demšar v Ložu 3 K; dr. Alojzij Merhar v Ljubljani 2 K; dr. Aleš Ušeničnik 10 K; dr. Franc Ušeničnik 10 K; Delavsko konsumno društvo v Ljubljani 50 K; Alojzij Kocmur 10 kron; Več darovalcev 23 K 48 v; dr. Svetina 2 K; dr. Grivec 2 K; dr. Kokalj 2 K; Več darovalcev 9 K 60 v; gospa Marija Prašnikar 20 K. Skupaj 264 K 8 v. — To niso prihranki pri pijaci le enega dne, ampak mnogih dni. Bog živi valedušne darovalce! Naj slede drugi! In naj živi zdržnost, združena z dobrotelstvom!

lj Umrila je hčerka restavraterja gosp. Friedla, gdca. Josipina Friedl.

— Iz umobolnice pobežnila. Dne 13. junija je ušla iz zavoda samska vpokojena učiteljica Valentina Stopar, stara 31 let, bosonoga, razoglava, odeta v krilo sivkaste barve. Je srednje velikosti, krepke postave, simpatične zunanosti, lasje močni, kostanjeve barve, obrvi se stikajo nad nosom. Oči rujavosive, nos kratek, top, obraz okrogel. Ker so uradna poizvedovanja doslej bila brezuspešna, se prosi vsak, kateri bi zamožgal dati kak podatek o bivanju iste, da to blagovoli sporočiti uredništvu ali vodstvu deželne umobolnice na Študentu.

lj Izplačevanje vojaških nastanitvenih pristojbin se zopet prične na mestnem magistratu v torek, dne 6. julija 1915 v mestnem vojaškem nastanitvalnem uradu (Mestni trg št. 27, III. nadstropje) in sicer: za stranke, ki stanujejo v I. mestnem okraju (Poljanski okraj) v torek, dne 6. julija; za II. mestni okraj (Mestni trg, Stari trg, Karlovska in Dolenjska cesta) v sredo, dne 7. julija; za III. mestni okraj (Gradišče z okolišjem I. državne gimnazije z Dunajsko cesto) v četrtek, dne 8. in v petek, dne 9. julija; za IV. mestni okraj (ulice vzhodno Dunajske ceste, št. Peterski okraj in Vodmat) v soboto, dne 10. julija in nedeljo, dne 11. julija; Od 12. julija dalje za Spodnjo Šiško in za vse one, ki bi bili zadržani v gori navedenih dneh. Uradne ure izplačevanja od 3. do 6. popoldne. Stranke se prosijo, da se natančno drže teh določb.

lj Iz ruskega ujetništva se je po osmih mesecih oglašil Josip Sevenec iz Ljubljane. Z njim se nahaja tudi Matvež Jeromla, posestnik iz Kleč.

lj Otvoritev nove trgovine. Splošni zavod za uniformiranje Baek & Fehl z Dunaja je vsled vojnih dogodkov premestil svojo tržaško podružnico v Ljubljano, Stari trg 8. Tvrda dobavlja uniforme naši armadi in mnogim uradom. V Krakovem je vojskovodja Dankl izrazil trdki pohvalno priznanje.

lj »Judita iz Betulije« kinematografsko uprizorjena: Od jutri do četrtega 1. julija predstavlja »Kino Central« največjo pridobitev kinematografije v tej sezoni, uprizoritev »Judite iz Betulije«, veliko dramo v 4 dejanjih. Kdo ne pozna povesti o lepi Juditi iz Betulije, ki je vzela glavo Holofernovo, da je rešila svojo domovino. Vse tedanje dogodke, vse tamošnje kraje, tamošnje ljudstvo, njegovo tedanje trpljenje in boli nam oživi ta velikanska slika, ki je pač doslej največja senzacija v letošnjih predstavah. — Več lepaki in letaki.

lj V vojaško službovanje vpoklicana družabnika trdke I. Ciuha. »Pod tranč« v ljudno javljava p. n. občinstvu, da ostane trgovina začasno zaprta ter se priporočata, da jima ohranijo p. n. odjemalci svojo naklonjenost do zopetne otvoritve.

Dnevne novice.

+ Deželni odbor vojvodine Kranjske je ob osvoboditvi kraljevega glavnega mesta Lvova najspoštlivejši častital Nj. cesarski in kraljevi visokosti presvetlemu gospodu maršalu nadvojvodi Frideriku na novem presijajnem uspehu in pozdravil preslavne cesarske armade. V odgovor na to častitko

je došla gospodu deželnemu glavarju ta brzojavka: »Najiskrenejša zahvala za patrijotsko častitanje, izraženo junški armadi in meni ob srečni osvoboditvi Lvova. Maršal nadvojvoda Friderik.«

+ Odklikovanja. Red železne krone 3. vrste z vojno dekoracijo sta dobila polkovnika Ivan Konschegg in Vendelin Colerus pl. Geldern. Najvišje pohvalno priznanje je dobil stotnik 17. pp. Anton Lukanc pl. Savenburg, prideljen trd. poveljstvu v Sarajevu. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil ognjčar 3. težke havbične divizije Mozetič Anton.

— Osebnosti iz Gorice. Drž. pravdnika namestnik g. Josip Zorzi v Gorici je premeščen, kakor čujemo, pod višje sodišče v Gradcu; te dni se je odpeljal tja. Prvi drž. pravdnik g. Andrej Jeglič pride baje v Novo mesto.

— Iz vipavske doline. V noči od 17. na 18. t. m. je divjala po naši dolini h u d a b u r j a, ki je napravila na sadnem drevju in poljskih pridelkih, deloma tudi na trti občutno škodo.

— Ženske na dunajski cestni železnici so dne 25. t. m. prevzele skoraj vso službo.

— Proti vohonom. Ker ima sovražnik največji interes na tem, da dobi kolikor mogoče natančne podatke o moči, o postojankah in o dovažanju naših čet, dalje o vseh uredbah za preskrbo in o transportih ranjenecv itd., pošilja v našo deželo svoje zaupnike, preoblečene na vse mogoče načine. Dobi se jih preoblečene kot potepuh, kotlarje, brusarje, krošnjarje, begunce i. dr., da celo v uniformah vojakov, častnikov in civilnih uradnikov se prikladijo k nam, da bi mogli tako nemoteno izvrševati svoje škodljivo delo. Prebivalstvo se tedaj pozivlja, da gre varnostnim organom tudi z dejansko opmočjo na roko, da se ogleduhov obranimo, in da se jih izsledijo in zapre. Vse naznanitve naj se prijavijo pri najbližjem vojaškem poveljstvu, pri političnih oblasteh (c. kr. okrajnih glavarstvih), v policijskem rajonu Ljubljana pri c. kr. policijskem ravnateljstvu, pri najbližnji orožniški postaji ali pri občinskem uradu.

— Svarilo. Prebivalstvo se opozarja na to, da je vsako povpraševanje moštva na železniških transportih po moči in cilju transporta brezpočno prepovedano. Ako bi se kdo po tem ne ravnal, se bo proti njem primerno postopalo.

— Županstvo senice naznanja po ukazu merodajnih oblasti, da na sv. Petra dan, 29. junija 1915 ne bode običajnega semnja.

— Prostovoljci proti Italiji. Iz drniške in primorske občine v Dalmaciji je odšlo 500 prostovoljcev v boj proti Italiji.

— Iz Trsta. Redno uradovati je, kakor nam javljajo uradno, včeraj 22. t. m. zopet pričelo c. kr. obrtno sodišče, razsodišče zavarovalnice proti neizplačam za Trst, Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo ter razsodišče za pokojninsko zavarovanje. Vsi trije uradi poslujejo v ulici della Procureria št. 2/IV.

— Toča na južnem Ogrskem. V petek je na ozemlju železniške proge Pečuh—Dolnji Miholjac padala silna toča ter je napravila mnogo škode. Tudi v Görceyu in Oysadu je padala kakor oreh debela toča.

— Smrtna kosa. Hum pri Ormožu: Umril je tukaj po dolgi in mučni bolezni daleč na okoli znani g. Jožef Štebih. — V Zadlogu pri Črnomvrhu je umrla gostilničarka g. Barbara Vončina, stara 69 let.

— Dijaki pri mlačvi. Ravnateljstvo obrtne šole v Gjurju je v posebnih tečajih 22 gojencev teoretično izvežbalo, kako se ravnati z mlatilnicami. Praktično so se gojenci izvežbali v tvornici Soma Kovacs. Nato so jih takoj sprejeli v službo veleposestniki iz okolice. Dajo jim 100 kron mesečne plače in prosto oskrbo.

— Strah pred letali. V neki župniji na Koroskem so na Telovo doživeli sledeč dogodek: Med procesijo začujejo zamolklo klopotanje letala. Izprva menijo ljudje, da pride kak avtomobil, a ker ga ni, klopotanje pa prihaja vedno bliže, se le začnejo

nekateri po zraku ozirati. Naenkrat zagledajo prvič v svojem življenju letalo. Lepo in mirno je plulo ravno nad procesijo. »Tajlanski aeroplan!« zašumi med prestrašenimi verniki. Vseh se polasti veliko razburjenje, in nekateri vidijo celo že, kako da je letalec začel metati bombe, hudobneži pa polagajo g. župniku na jezik celo besede: »Rešite se, kdor se more!« Vse je letelo narazen v bližnje hiše. Toda kaj delajo bombe, da še niso padle na tla? Letalec se spusti čisto nizko, nekateri menijo da zato, da bo lažje zadel. Tedaj pa začne letalec, ki je zapazil plašljivost ljudi, mahati z belo zastavico. Bil je naš letalec. In procesija se je vršila nemoteno dalje, letalo je pa odplulo naprej ponosno in mirno kakor velikanski orel. Ljudje pa nimajo več strahu, zlasti odkar vedo, da laški letalci ne morejo preko gorovja, nad katerim razsajajo hudi vetrovi.

— Da kdo ne pozabi! Ukaz z dne 19. aprila 1915 drž. zak., št. 101, določa, da so bili do 5. maja imetniki obrtnih kmetijskih in gospodarskih obratov svoje obratne uredbe, ki se ne rabijo in ki so docela ali po pretežen delu iz aluminija, svinca, bakra, medi, niklja ali rdeče litine, dolžni naznaniti oblastem. Nadalje določa ukaz, da se mora tudi po zgornj navedenem roku vedno v teku 8 dni naznaniti tudi one posamezne uredbe obratnih naprav, ki se trajno nehalo uporabljati, isto tako tudi, ako se je obratovanje teh uredb zopet pričelo. Tozadevne tiskovine se dobe pri obrtnem oddelku mestnega magistrata, na katerih so na zadnji strani razvidni vsi v to svrhu potrebni podatki. Opustitev teh naznanil se kaznuje z denarno globo do 5000 K ali z zaporom do 6 mesecev.

— Županstva, pozor! Ferdinand Wehras pl. Kurlow, roj. 14. julija 1878 na Dunaju, pristojen v Kromeržu, govori češko in nemško, ter Karel Keil, rojen in pristojen v Kromeržu na Moravskem, po poklicu tiskar, se klatita brez posla po svetu in izrabljata na račun svoje domovine občine pri županstvih podpore. Županstva se opozarjajo, da, ako ni zares nujne potrebe, naj nobenemu ne dajo ničesar, marveč z njima, kjer bi se utegnili zopet pojaviti, obravnavajo po odgorskih predpisih.

— Na kozah je umrlo od 13. do 19. junija na Dunaju 14 oseb, v ostali Avstriji pa 46 oseb.

Podoba kot spomin na prvo sv. obhajilo s primernim podpisom in prostorom za vpis imena (velikost 18½ × 78 cm.) ima po zelo nizki ceni v zalogi Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Podoba, ki predstavlja Jezusa z sv. hostijo, je v najfinejši izvršitvi v mnogih barvah z zlatim ozadjem. Ker se Katoliška Bukvarna s prodajo podob ne more baviti, odda te slike pri naročilu na vsaj 50 izvodov pod svojo ceno, in sicer samo po 10 vinarjev (50 izvodov torej K 5.—) mesto po prejšnji ceni 20 vin. za izvod.

1 steklenica 20 vinarjev. Naročila po povzetju.

Mladenič

ki je dovršil živinorejski tečaj, želi službo na kakem večjem posestvu. Naslov pove upravnistvo tega lista pod št. 1276.

Močno belo vino

izključno fini rizling, večjo množino prodaja Fr. TOMŠIČ, vinogradnik, Videm ob Savi.

OBVESTILO!

Naznanjamo, da ima sedaj podružnica »Croatie« v Trstu, (zavarovalne družbe v Zagrebu) svoj tačasni sedež

v Ljubljani, Marije Terez. cesta št. 8, pri trdki: Kmet & Co. na kar se cenj. zavarovanci opozarjajo. 1278

**ANTIUVARIJAT KATOLIŠKE BUK-
VARNE V LJUBLJANI**

ima na razpolago po skrajno nizki ceni:

**Kleyers Encyklopädie der gesamten
mathem., techn. und exakten Natur-
Wissenschaften:****Staudacher, Lehrbuch der Grundrech-
nungsarten mit Buchstabengrößen.
I. Teil: Elemente der Buchstaben-
rechnung, der Verhältnisse und Pro-
portionen. Broš. 3 K.****Staudacher, Lehrbuch der Grundrech-
nungsarten mit Buchstabengrößen.
II. Teil: Elemente, Lehrbuch der
Zahlenlehre. Broš. 3 K.****Frömter, Lehrbuch der Grundrech-
nungsarten. I. Buch: Das Rechnen
mit unbenannten ganzen Zahlen.
Broš. 2 K.****Maier, Lehrbuch der Grundrechnungs-
arten. III. Buch: Das Rechnen mit
unbenannten gebrochenen Zahlen.
Broš. 2 K.****Schüler, Lehrbuch der unbestimmten
Gleichungen der ersten Grades. Broš.
2 K 80 vin.****Kleyer, Lehrbuch der Gleichungen des
I. Grades mit einer Unbekannten.
Broš. 5 K.****Prange, Lehrbuch der Gleichungen des
I. Grades mit mehreren Unbekannten.
Broš. 4 K.****Elind, Lehrbuch der Gleichungen des
II. Grades mit einer Unbekannten.
Stuttgart 1891. Broš. 6 K.****Kleyer, Lehrbuch der Zinseszins- und
Rentenrechnung. Stuttgart 1885.
Broš. 4 K.****Kleyer, Lehrbuch der arithmetischen
und geometrischen Progressionen
der zusammengesetzten, harmoni-
schen Ketten- und Teilbruchreihen.
Stuttgart 1884. Broš. 3 K.****Kleyer, Lehrbuch der Körperberech-
nungen. I. Buch. Stuttgart 1886.
Broš. 9 K.****Kleyer, Lehrbuch der Logarithmen.
Stuttgart 1884. Vez. 4 K.****Cranz, Lehrbuch der analytischen
Geometrie der Ebene. I. und II. Teil.
Vez. 9 K.****Zimmermann, Illustrierte Geschichte
des orientalischen Krieges von 1876
1878. Wien 1878. Vez. 6 K.****Drumann-Große, Geschichte Roms in
seinem Übergange von der republi-
kanischen zur monarchischen Ver-
fassung. Berlin 1899. 3. zv. Vez. 10 K.****Zeitschrift des deutschen und österrei-
chischen Alpenvereines. München
Jahrg. 1911, 1912, 1913. Vez. po 4 K.**Sprejme se v trgovino s špecerijskim
blagom izurjena**prodajalka**ki mora oskrbovati tudi tobakarno. Vstop
tako. Plača po dogovoru. Ponudbe spre-
jema uprava lista pod št. „1290“.**Krepak**

1286 3

deček,ki je dovršil vsaj tri gimnazijske razrede,
se sprejme takoj v drogerijo A. Kanc.
Istotam se sprejme tudi**sluga.****KRAPINA-TOPLICE**

(Hrvatsko) lečijo trganje, revmatizem, ischias.

Pojasnila in prospekte brezplačno pri
ravnateljstvu. 723 (20)**Zahvala.**Za mnoge dokaze iskrenega sočutja in ljubezniva tolažila, ki so nam došla
povodom nepričakovane hipne smrti naše iskrenoljubljene matere, stare matere,
tašče, sestre, tete in svakinje, gospe**TEREZIJE MAGUŠAR**

posestnice

Izrekamo tem potom našo najsrčnejšo zahvalo.
Zlasti se zahvaljujemo za poklonjeno krasno cvetje ter mnogobrojno sprem-
stvo nam drage pokojnice k večnemu počitku.

V Kropi, dne 15. junija 1915.

1306

Žalujoči ostali.**Kupim vsako množino dobro ohranjenih
cementnih in drugih vreč.**

Fr. Stupica, trgovina z železnino, Ljubljana.

Išče se za dobo nekaj mesecev

poštna pomočnicazmožna pošte in brzojava. Takojšen nastop
službe. Ponudbe pod »Dolenjsko, 1303« na
upravnistvo »Slovenca«. 1303**Gospodična**popolnoma večja slovenščine in nemščine ter
deloma italijanskega in hrvaškega jezika, knji-
govodstva in korespondence, išče primerne
službe. 1304 2Naslov: »Starejša zanesljiva moč 1304« na
upravo lista.**Stanovanje**

se išče v Celju

ali kakem drugem kraju na Spod. Štajerskem.
Želi se 2 sobi in kuhinja brez pohištva, ali pa
soba in kuhinja meblirano za mesec avgust.
Ponudbe pod šifro M. S. 1305 na upravo lista.**Skladiščnik**srednje starosti, vojaščine prost, ki je tudi do-
vršil trgovski tečaj, zmožen slovenskega in
nemškega jezika, želi spremeniti službo s 1. av-
gustom. Sprejme tudi delo v pisarni. Cenjene
ponudbe naj se pošljejo na upravo »Slovenca«
pod št. 1298.**Fizol**

vsake vrste in množine kakor tudi

suhe gobekupi Franc Pogačnik, Ljubljana, Dunajska ce-
sta št. 38, nasproti mitnice. 1390 3**Prašice**70 do 150 kg težke kupuje Vnovčevalnica za
živino v Ljubljani, Dunajska cesta 29. 1307 2Neznosne nadloge uši — rešijo
vojaka zanesljivo in trajno**Sadnikar-jeve vrečice**

katere imajo 10 prednosti:

1. Niso nosilcu škodljive.
2. Učinkujejo zanesljivo.
3. So brez duha.
4. So snažne.
5. So priročne.
6. So na leta trpežne.
7. Ne skvari jih mokrota.
8. So poceni.
9. Zabrani novonalezbe.
10. Pošiljajo se v pisnih.

Sedanja veda dolži edino uši kot prenašalce pega-
stega legarja. Kdor se ubrani uši, je varen pred
to kugo. — Vrečice prodaja:Cvančara, drogerija, Ljubljana; J. R. Hoče-
var, lekarna, Vrhnika; J. Koschier („Pri-
orlu“), Kamnik.**Toporišča Čebula**(držaje) za krampe, lopate, kladiva in
sekire kupuje trgovina s stroji in že-
leznino FR. STUPICA v Ljubljani, Ma-
rije Terezije cesta št. 1. 1280 3nova aleksandrijska, veleprima, v vrečah
po 50 kg, se takoj dobi in razpošilja tvrdka**IV. A. Hartmann nasl.**
A. Tomažič, Ljubljana.**Otvoritev trgovine dne 1. julija 1915.**

Splošni zavod za uniformiranje

Back & Feh1

Ljubljana, Stari trg 8, ob cestni železn.

Izdelovanje svetlo-rujavih in zelenkasto-rujavih (zele-
nih) uniform iz platna in volne. — Zaloga vseh opravnih
predmetov in čepic.Centrala:
Dunaj IX./1.Podružnice:
Trst, Krakov, Crnovice.

Na najvišje povelje Njegovega c. in kr. Apostolskega Veličanstva.

31. c. kr. državna loterija

1194

za
skupne vojaške dobrodelne namene

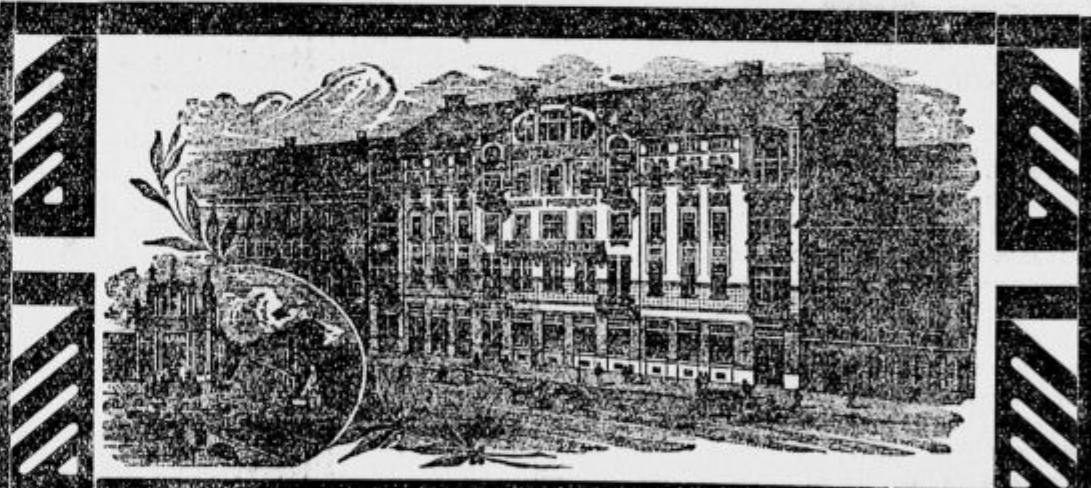
Ta denarna loterija vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša **200.000 kron.**

Srečkanje se vrši javno na Dunaju 15. julija 1915. Srečka stane 4 krone.

Srečke se dobe pri oddelku dobrodelne loterije na Dunaju III., Vordere Zollamtsstrasse 5, v lote-
rijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, menjalni-
cih itd. Igralni načrti za kupce zastoj. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od general. ravnateljstva državne loterije. (Oddelek za dobrodelne loterije.)

**Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!****LJUDSKA POSOJILNICA**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6, pritličje, v lastni
hiši nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkvijosprejema hranilne vloge in vloge v
tekočem računu, za katere jamčijo
ne samo njeni zadržniki temveč

tudi cela dežela Kranjska

ter jih obrestuje po 4 $\frac{3}{4}$ % brez
kekega odbitka, tako da sprejme
vložnik od vsakih vloženih 100 K
čistih obresti 4.75 kron na leto.
Stanje vlog je bilo koncem marca
1913 čez 22 milijonov kron. Za
nalaganje po pošti so poštnohnan.
položnice brezplačno na razpolago.**Načelstvo.**